

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Az elnökség napirendjén:

A SZOCIALISTA BRIGÁDOK KULTURÁLIS TEVÉKENYSÉGÉNEK TOVÁBBFEJLESZTÉSE

Gazdag programja volt az október 26-i elnökségi ülésnek: javaslat készült a postás szocialista brigádvezetők tanácskozásának rendszerére, a tanácskozások feladataira; tájékoztató jelentést kaptak kézhez az elnökségi tagjai a megyei szervezők munkájáról, a szakszervezeti taggyűlések rendszeréről és hatásköréről szóló elnökségi határozat végrehajtásáról; meghallgatták Besenyei Miklós főtitkár beszámolóját a két ülés között végzett munkáról és megvitatták a szocialista brigádok kulturális tevékenységének, műveltségének fejlesztésére készített irányelveket.

Különösen érdekes és aktuális téma a szocialista brigádok kulturális tevékenysége, műveltsége. Nem véletlenül állapítja meg az írásos anyag: általános tapasztalat, hogy az életmóddal, a művelődéssel, a tanulással, a közösségi magatartással kapcsolatos vállalkozások színvonala elmarad a gazdasági munka területén tett értékes és konkrét vállalkozásoktól. Sok a formális, sablonos elem, a túlzottan is általános megfogalmazás. Gyakori, hogy a kulturális vállalkozásokat meddő

fejtorést okozó, kényelmetlen „ráadásként”, a gazdasági munka elkerülhetetlen kiegészítőjeként kezelik. Gyakori, hogy az „egész” brigád megfogalmazás mögött feloldódik, eltűnik az egyes brigádtagok kötelezettsége, felelőssége.

Az említett hibák mellett sok olyan postás szocialista kollektíva van, amelynek vállalásai az egyén, a kisebb és nagyobb közösség számára egyaránt hasznosak, értékesek és követendők. Kialakításukkor a brigádtagok önvizsgálatot végeznek, széttekintenek szűkebb környezetükben, munkahelyükön, városukban vagy községükben, s az élet adta feladatok megoldásához igyekeznek hozzájárulni.

Ma még sok szakszervezeti szerv is a gazdasági vállalkozásokat tartja rangosabbnak, s rosszul értelmezett tapintatból „nem avatkozik bele” a kulturális vállalkozások kialakításába. Pedig a TSZT-k tapasztalatai szerint a szocialista brigádok többsége szívesen fogadja a javaslatokat, a segítséget nem tekint az önállóság csorbitásának, az értékes és hasznos elképzeléseket igyekszik beépíteni munkájába.

A TSZT-knek és az alapszervezeteknek a szakmai vezetéssel közösen kialakított ajánlásai, ötletei a kulturális vállalkozásokról adott segítő

Ki mit tud a tv-ről?

A 100. postásház

XVIII. ÉVFOLYAM

11. SZÁM

1973. NOVEMBER

ÁRA: 60 FILLÉR

Jelentés a KV-ülésről

A Postások szakszervezete Elnöksége 1973. október 31-re — a Postások Művelődési Központjába — hívta össze a Központi Vezetőséget. A KV-ülésen megjelent, s az elnökségben foglalt helyet Horn Dezső miniszterhelyettes, a Posta vezérigazgatója.

Az ülés napirendjén szerepelt:

1. Az Elnökség beszámolója a Központi Vezetőség két ülése között végzett munkáról.
2. Tájékoztató a Posta I—III. negyedévi és az éves várható gazdálkodásról.
3. Jelentés szakszervezetünk politikai tömegmunkájának agitációs tevékenységének helyzetéről.
4. Jelentés a jármű- és berendezésfenntartó, valamint a vonalfenntartó és építőmunkások élet- és munkakörülményeinek helyzetéről.
5. Bejelentések.

Az elnöki megnyitó után dr. Buják Konstantin vezérigazgató-helyettes elemezte a Posta gazdálkodási helyzetét, várható alakulását.

Bevezetőjében hangoztatta: a IV. ötéves terv első évében jelentkező gazdálkodási problémák egy része 1973-ra megoldódott és ez évi gazdálkodásunk az előző évekhez viszonyítva kiegyenlítettebb. Ehhez nagymértékben hozzájárult, hogy a Posta vezetésének sikerült elismertetni a postai szolgáltatások sajátos jellegéből adódó egyenlő problémát az illetékes szervekkel, s az elmúlt évben egy sor intézkedésre is sor került. Így például a postás dolgozók személyi jövedelmének növelése érdekében megemelték a preferenciát, egyes szolgáltatásoknál tarifarendezés történt, a hírlapszolgáltatás pedig árkiegészítés jóváhagyására került sor. Az intézkedések következtében a bevételek nagyobb mértékben növekedtek mint 1971—72-ben, így a Posta éves nyeresége is kedvezően alakult.

A Posta idei összes bevételei mintegy 9 százalékkal meghaladják a múlt évit, az előirányzatnál is 2—3 százalékkal magasabbak. Az első három negyedéven a tervezett 295 telephelyre helyezett 350-et kapcsolnak be. Valamennyi szolgáltatás közül a távbeszélő-szolgáltatásnál tapasztalható a legnagyobb növekedés. Az adatok szerint 10—11 százalékkal nőtt egy év alatt a telefonbeszélgetések száma. Tovább emelkedett a magasabb díjú (sürgős) és a távbeszélő-szám, valamint időtartama.

A postai beruházásokra az évben mintegy 2 milliárd forint állt rendelkezésre. A beruházások megvalósítása révén 18—18 ezer új fő- és mellék-távbeszélőállomást

helyeztek üzembe, alig valamivel több, mint a felét a tervezettnek. A lemaradás oka: a Beloiannisz Híradástechnikai Gyár szállítási gondjai.

A referátumban szó volt arról is, hogy az anyagellátásban még sok a megoldatlan probléma. Ilyen például, hogy a hazai ipar nem tudja kielégíteni a gyengeáramú kábeligényeket, ezért a jobb ellátás érdekében a posta importra szorul. A távbeszélő berendezések és készülékek alkatrészellátása is több gondot okoz. Az alkatrészhiány leküzdésére tárgyalások kezdődtek a gyártó vállalatokkal.

E témához Horn Dezső miniszterhelyettes és Besenyei Miklós főtitkár kapcsolódott. Horn Dezső hangsúlyozta: a statisztika jó eredményeket mutat a szolgáltatás minden területén — kivételt képeznek azonban az expressz-küldemények és a távirat. Egy sor területen nem tudják elérni a szolgáltatást, s ez nemcsak a műszaki feltételek hiánya. Utalt arra, hogy az utóbbi időben sokat kapott a Posta — többek között a csökkentett munkaidőt. Ez arra kötelez mindenkit, hogy még lelkiismeretesebben, még pontosabban végezze ki a munkáját. Felhívta a szakszervezet figyelmét arra, hogy több gondot kell fordítani a munkafegyelem betartására, magasabb követelményeket kell állítani a vezetők elé, s ahol nem javul a helyzet, büntetni kell — még vezetők leváltása árán is! Végül a Posta és a közönség kapcsolatáról beszélt Horn Dezső.

Besenyei Miklós főtitkár a munkaidőcsökkentés erkölcsi értékét méltatta, utalt a kongresszusi határozatra, majd ő is hangoztatta: többet kell tenni a szakszervezetnek is a fegyelem megszilárdításáért.

Átadták a diósgyőri új telefonközpontot

Oktober 18-án adták át a Miskolc III. kerületben levő új postahivatalban a Beloiannisz Híradástechnikai Gyár által készített crossbar-telefonközpontot. Az ünnepélyes átadáson jelen voltak az MSZMP megyei és városi bizottságának, továbbá a megyei és városi tanácsának a képviselői, valamint a meghívott vendégek.

A 68,3 millió forintot költséggel épült új főközpontot Iklódi Gábor, a BHG miniszteri biztosa adta át Koczka Antalnak, a Miskolci Posta-igazgatóság vezetőjének.

A BHG képviselője beszédben utalt a svéd Ericsson-céggel 1968-ban kötött szerződésre, melynek értelmében

a crossbar-rendszerű telefonközpontok építési jogát a vállalat a svéd cégtől megvásárolta. Hazánkban a kiliani postán most felszerelt és átadott ARF 102 típusú telefonközpont a gyár első hazai gyártmányú terméke. Ez mindenképpen mérföldkő a vállalat életében is, ezt követően többek között Szegeden, Cegléden és Nyíregyházán építenek majd hasonló típusú telefonközpontokat. A most átadott központ, a jelenlegi nagyságában 6 ezer állomás befogadására képes és az átadás óráiban megközelítően 60 százaléka van leterhelve.

A miniszteri biztos beszédére Koczka Antal válaszként, Elmondta, hogy az átadás előtti időszakban a szakem-

berek mintegy 33 ezer próbahívást végeztek és megállapították, hogy az új központ és berendezéseinek hibaszázaléka sok tekintetben az 1 százalékot sem éri el.

Miskolcon jelenleg a telefonra várakozók száma 4500, és a postának még igen sok munkát kell elvégeznie ahhoz, hogy a jogos igényeket kielégítse. Mindenesetre a két fél közti szoros együttműködés a jövőben is fennmarad, a diósgyőri főközpont, bővítésére az elkövetkező években kerül sor.

Az átadási ünnepség befejezéséig a BHG és a Posta-igazgatóság több dolgozójának kitüntetését, valamint pénzjutalmakat nyújtottak át.

KÖZÜGY!

Mindnyájunk ügye az, hogy jobban, gyorsabban építsük a szocialista társadalmat, erősítsük, javítsuk a gazdasági eredményeket. Ezt az utat megtenni azonban csak sokoldalúan képzezt, művelt dolgozókkal lehet, ezért közügy, mindenki ügye; a párté, az államé, a szakszervezeté, a felső- és középszintű gazdasági és mozzalmi vezetői ügye, hogy minél több dolgozó, hogy minden munkaképes

ember végezze el az általános iskolát, mint az emberi tudás és ismeretek minimumát.

A párt-, a szakszervezetek és az állami vezetés jelentős lépést tett annak érdekében, hogy ez megvalósulhasson. A Postások Szakszervezete Elnöksége is intézkedési tervet készített arról, hogy a dolgozók alapműveltségének megszilárdítását mit kíván tenni. Ebben közeli és távolabbi konkrét feladatok útjelző

tablált állította fel, a meglovakat megerősítette.

Ez azonban még nem elég! Közös ügyünkkel kell, hogy váljunk, hogy a szocializmus építésének útján senki se maradjon le! Ne nézzünk egymásra, hogy ki tegye? Céltalan arra várni, hogy hol és mikor intézkednek, döntenek, utasítanak, agitálnak a tanulásra. Fogjon hozzá most és mindenki a legfelső gazdasági vezetésről kezdve, a legkisebb csoport vezetőjéig, a munkavezetőig; a mozzalmi vezetőktől a bizalmiakig; a szocialista brigádvezetőktől a

szocialista brigádtagokig, fogjon hozzá az agitációhoz, mert felelős érte, mert neki is fontos, mert közügy, hogy ebben az országban ne legyen senki, aki nem tud írni, olvasni, aki nem végezte el az iskolai minimumot, a nyolc általánost.

Miért olyan fontos ez? Természetesen azért, mert nem lehet nélkülözni egy új, szebb, egy boldogabb emberi társadalmat felépíteni. De amit eddig felépítettünk, azt nélkül nem lehet tovább építeni, és alapműveltség nélkül nem is lehet megtartani.

Azt, hogy az alapműveltség megszerzése közügy, azt azért nem szabad úgy értelmezni, hogy olyan, ami mindenki ügye, csak éppen azoké nem, akikről szó van! Elsősorban az ő ügyük! Miért? Mert lemaradnak, mert kirekesztődnek, mert látniuk kell, hogy a fejlődő társadalomban a fizikai munka is többet igényel a pusztá fizikai erőnél. A technika rohamos fejlődése gyorsan igényli a tudást, a szakértelmet. Még valamiről nem feledkezhetünk meg azok, akik érdekében most nagy erőfeszítések árán összefo-

gunk: ne feledkezzenek meg arról, hogy nemcsak a „bori-nem szabad úgy értelmezni, tékban” kell keresni a tanulás fáradságának jutalmát, de másutt is. Otthon, a családban. A felnővekvő új nemzedék, a gyermek, a mi gyerekeink — enyhén szólva — szánakozni fognak az apákra és anyákra tekintve műveltségük, tudatlanságuk miatt. Ezt az a felnőtt ember, aki valamit is ad magára, nem teheti! Tanulni és tudni kell! Lépést kell tartani a rohamos fejlődéssel, lépést kell tartani az új nemzedék tudásával.

Sebestyén Istvánné

Ki mit tud a televízióról?

Magyarországon — úgy tartja a közhitel — mindenki ért a sporthoz, a betegségek gyógyításához, a közoktatáshoz — s az utolsó tíz év nyomán: a televízióhoz. Utóvégre, miért ne: akinek van készüléke, mindennap nézi, s Magyarországon a készülék tulajdonosok száma lassan megközelíti a kétmilliót, ami nemzetközi szaknyelven szólva csaknem a teljes telítettséget jelenti. (A telítettség az az állapot, amikor egy országban a családok mindegyikének van legalább egy készüléke.)

S valóban, senkinek nem lehet elvitatni a jogát, hogy a műsorról véleménye legyen. Ha valaki vitatná, akkor is van. Egyszerűen; vagy tetszik a műsor, vagy megfogunk rajta, vagy érdektelennek tartjuk. Negyedik eset nincs. A véleménynyilvánítás jogát tehát senkitől nem szabad elvitatni. Azt azonban már jogosabban várhatjuk el, hogy a magyarországi televíziózás második évtizedében valamivel tájékozottabbak legyenek a nézők a televízió műfajait szerkezetét, technikáját, lehetőségeit illetően. Mert ezekben a kérdésekben viszont gyakran a teljes tájékoztatatlansággal lehet találkozni.

Vegyük mindjárt az első, s talán a legfontosabb kérdéskomplexumot. Mi a tele-

vízió? Látszólag fölösleges, sőt ostoba kérdés, hiszen a televízió egy kis doboz a lakásban, amely műsorkat szolgáltat. Egyesek szerint házi mozi, mások szerint: készülék, amely fölöslegessé teszi a színházba, vagy a sportmérkőzésekre való járást, külpolitikus hajlandóságú emberek szerint pedig: ablak, amely a nagyvilágba enged kitékintést. Mi hát a televízió? Egyszerű lenne azt válaszolni, hogy mindez együtt. Mégis jobb árnyaltabban, sokrétűbben fogalmazni, s először azt megállapítani, hogy minden ország televíziós programja — így a miénk is — alapvetően két különböző funkciót teljesít. Az egyik: kommunikációs eszköz, ahogy ezt szaknyelven mondják, magyarra leginkább úgy lehetne lefordítani: az újságokhoz hasonlóan a tömegek tájékoztatására, informálására szolgáló sajátos technikai közvetítő berendezés. A technika azért fontos, mert ennek természetesen tartalmi következményei is vannak. Magyarán: egy televíziós riport soha nem lehet olyan, mint egy újságraport; a kép és a hang, illetve a nyomtatott szöveg különbözősége miatt.

A másik funkciója: közvetítő eszköz a mozi, a színház, a tánc, a zene, az ének, a képzőművészet és általában a művészetek

továbbítására. A sajátos technika, például a képernyő mérete, természetesen itt is visszahat magukra a műsorokra. Néha úgy, hogy a mozivászon szélességében, nagyságában hatásosan érvényesülő film „elromlik” a kis képernyőn; néha fordítva: a színészek úgynevezett közéletre, fejére koncentrált filmeken különösen előnyösen mutathatók be a televízióban. Természetesen közvetíthető vele az élő színház, de a stúdióban is megrendezhető a színház, ám akkor már lényegesen más követelményeknek kell eleget tenni, hogy a megfelelő művészi hatást tudja kelteni. Mindezeknek a kérdéseknek sok ága-boga van, s talán érdemes is visszatérni rájuk; de valójában még mindig nem soroltuk fel a televízió valamennyi funkcióját.

A szocialista országok ugyanis joggal érzik kötelességüknek, hogy a televízió segítségével szolgálják a közművelődést, sőt az iskolai közoktatást is. Ezt a rendkívül hatásos technikai eszközt kihagyni abból a küzdelemből, ami az emberek tudásának, ismereteinek gyarapításáért folyik, egyszerűen bűn lenne. A mi televízióunk is műsoridejének egy jelentős részét fordítja az iskolatelevízió programjainak közvetítésére és egyéb, gyakran a féműsoridőben sugárzott közművelődési adásokra. (A közelmúltban kezdte el a televízió az Iszlamról szóló olasz dokumentumsorozat közvetítését, amely például elsőrendű ismeretterjesztő célokat szolgál. Előzőleg ugyancsak olasz produkcióban az Amazonas indiánjairól láthattunk hasonló sortozatot.)

S ha sorra vettük a magyar televízió hármas funkcióját, máris itt az első vitakérdés, amit ilyen egyenes formában ritkán tesz fel a közönség — hiszen jószerivel nem is gondolja végig ezeket a felada-

tokat, ez nem az ő dolga —, de következményekben annál több konfliktusra ad okot: milyen arányokban tegyen eleget a televízió e hármas feladatkörnek? Vannak, akik azért szidják a magyar televíziót, mert nem ad elég filmműsört, színházi vagy sportközvetítést, ők nyilván a művészi közvetítő funkciót tartják elsődlegesnek. Vannak, akik a híradókra esküsznek, mint a tv legjobb műsorára, s általában a dokumentumfilmekre, a Fórum-szerű adásokra kíváncsiak; ők nyilván a televíziót, mint újságot szeretik „lapozgatni”. Kevesebben vannak, akik az ismeretterjesztést fő feladatnak tekintik, de nem kevés ismeretterjesztő műsor van, amelyért viszont sokan lelkesednek. (Ilyen például a legnézettebb adások közé tartozó Delta, régebben a Tudóklub, manapság a tv egy-nemely tudományos folyóirat-sorozata.) Nyilvánvaló, hogy mindhárom feladatnak eleget kell tenni, minden az arányokon múlik.

Azaz, mégsem. Mert a néző nem arányokat számolgat, hanem hét óra, fénylő tájban kinyitja a készüléket, megnézi a híradót, majd utána a féműsört. S elsőrendűen ennek alapján ítéli meg: jó volt-e az adásnap vagy sem. Ma már csak legenda a televízió többmillió nézőszámáról beszélni, mert ez legjobb esetben 8 óra körül igaz, előtte és utána lényegesen kevesebben ülnek a készülékek előtt. Válogatnak a nézők. S jól teszik. Most már ráadásul két műsor között is válogathatnak. De hogyan tegyék? Ez újabb kérdés, amelyre egy év kísérletezés után a most már nem kísérletnek nevezett második csatorna nézettsége adja majd meg a választ. De ezek a problémák már újabb cikket érdemelnek.

Bernáth László

„Mert vétkesek közt cinkos, aki néma”

(Babits Mihály)

Színhely: Asztalos János Dolgozók Esti Gimnáziuma. Időpont: október 19-e, esti hat óra. Hallgatóság: három negyedik osztály, fiúk, lányok vegyesen — háttérben magyar-tanítók. Hangulat: inkább egykedvű, mint várakozó, de feltétlenül fegyelmezett. Cél: Babits-versek ismertetése, megszerettetése. Előadók: a postás irodalmi kör tagjai.

Fiatalkor. Helyenként fiatalabbak, mint a tanulók. Túl realiták. Sehol egy szebben fésült haj, sehol egy frissen vasalt ing. Rendben. Ne a hiúságok, a vers, a versmondás adja a hangulatot.

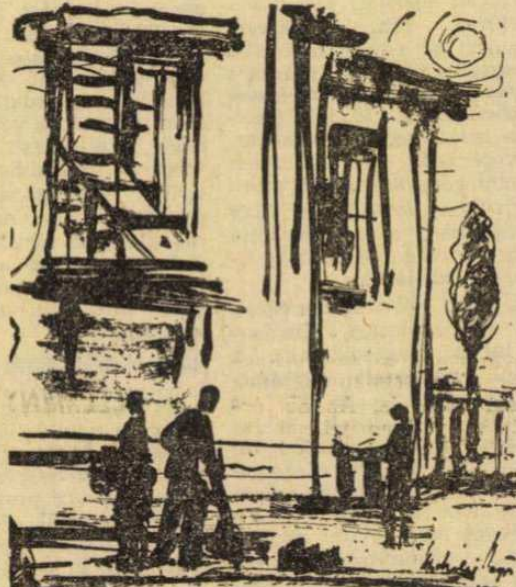
Es kezdik, és mondják: Özönvizet, kösőt, üstökösöt, Jónás imája, Fatalkoromban Cigánydal, Július, Szekszárd 1915. nyarán, Zsendül már a tavasz... És nem mondják A Lirikus epilógját, az Esti kérdést, a Bolyait, a Húsvét előtét, a Fortissimót, a Cigány a siralomházban, Az Isten és ördögöt, a Botozgatót és a Balázsolást. És elmaradt az Ősz és tavasz között drámai felzokogása.

Mert mondhatok találmokra összeválogatott, többnyire kevésbé ismert verseket ott, ahol ismert egy életmű, ismertek a legnagyobbak. De itt más volt a helyzet. A felkészítés elmaradt. Az új tantervben még nem érkeztek el Babitsig. Kérdések: ezt a bemutatkozó estét miért nem lehetett későbbre halasztani, egy rendhagyó órát — egy Babitsról szóló órát — a tantervtől függetlenül, miért nem lehetett kiiktatni, miért nem lehetett konzultálni az előadókkal, a választáshoz segítő jobbatadni, nem pedig az egyéni tet-

szik, nem tetszikre hagyatkozni. Mulasztások a tanárok részéről. És hibák az irodalmi kör munkájában. Konceptió nélkülség, rossz előadás, érzelmi hiánya, készülétségek. Óriási hegyek helyett, dombokat mutattak, s előadásukkal a dombokból sivatagot taroltak.

Mentség? Mindig akad. Ebben az ember — úgy tűnik — sohasem ötletszegény. A tanár fölött a tanterv, mint drákói rendszabály — ki hinné?! A kör tagjai java-részt kezdők, volt aki még csak három alkalommal jelent meg próbán. A másiknak ideje nincs. Dolgoznak, tanulnak, fáradtak. Szabad-e így kiállni a pódium elé?

Bennem kettős döbbenet. Egy pillanatil sem vitatom, hogy jól akartak. De mit tettek? Nem ébresztettek Babits verssorai után szomjúságot, de kialakítottak hamis, iskolás itéletet. Az arcokon értetlen-ség, nemtetszés. Mekkora munka árán lehet majd ezeknek a fiataloknak a szívébe belopni Babitsot — mert most a zár hallhatóan kattant. A másik döbbenet: méris minden versmondás után tapsra lendült az esti iskolások keze. Mert illik, mert szokás? A taps, mint sok más emberi gesztus, szimbolikus jelenséggel bír. Azért tapsolunk, mert megköszönjük az élményt, mert tetszésünket fejezzük ki. A taps nélkülség nem tüntetés, csak ösztönzés, s egyben pregmáns jelzés az előadónak a bukásról. S az útja annak, hogy majd mások más-ként állnak ki, s akik valamit várnak, nem keveset, hanem többet kapnak.

(Mohácsi R. Ferenc grafikája)

Író-olvasó találkozó

A Bu-vig Dél-Pest megyei Távközlési Üzem és a Hálózatépítő Üzem dolgozói közös író-olvasó találkozót rendeztek, fiatal írók és költők részvételével, melyet barátságos labdarúgó-mérkőzéssel kötöttünk össze.

A szervezés folyamán derült ki, hogy az írószövetség csapata a budapesti kerületi bajnokságban játszik, igen előkelő helyen. Mivel nekünk nincs önálló csapatunk és féltünk, hogy nem tudjuk végigjátszani a 90 percet, ezért 18 főt válogattunk be a csapatba, hogy az elfáradt játékosokat le tudjuk cserélni. Célkitűzésünk az volt, hogy ne szenvedjünk kétszámjegyű vereséget. Határtalan volt örömmünk, amikor az első félidő végén 2:0-ra vezettünk. A második félidőre azonban az erőnlétünk visszaesett és alulmaradtunk a küzdelemben; 4:3 arányú vereséget

szenvedtünk, ami számunkra azonban felért egy győzelemmel.

Rendezvényünk a Benczúr utcai Postás Művelődési Központban folytatódott, ahol sor került az író-olvasó találkozóra. Szalai Pál kritikus bevezető szavait követően, Végh Antal, az idősebb frögeneráció nevében mutatta be a fiatal költőket és írókat, így Balla Gyula, Bárány János, Döbren-tei Kornél és Rózsa Endre költőt, valamint Köves József és Mócsi Ferenc írókat. Valamennyien bemutattak saját műveikből néhány verset, ill. novellát. A találkozó meleg baráti légkörben zajlott le. Az érdeklődésre jellemző, hogy több, mint 90 fő jelent meg. A hivatalos program után oldott, baráti hangulatban folytatódott a találkozó, melyet jövőre szeretnénk megismételni.

Cs. J.

TORONTÓ:

Épül a világ legmagasabb tv-tornya?

Kanadában építik fel a világ legmagasabb televíziótornyát, amelynek hossza 550 méter lesz. Ismeretes, hogy a jelenlegi rekordot a moszkvai tévétorny tartja, amely a tervezett kanadai 17 méterrel alacsonyabb.

A világ legmagasabb tv-tornyának az építését, a sajtójelentések szerint már meg is kezdték, és a tervek alapján 1974 végére fejezik be — közölte a kanadai posta főigazgatósága. Ottawában közzétett nyilatkozatában.

(Le Monde)

A LÁTOGATÁS UTÁN

Tovább erősítjük kapcsolatainkat a svéd postásszakszervezettel

Szeptember 30. és október 6. között három tagú közös vasutas-postás vezetők szintű delegáció járt Svédországban. Az utazás céljáról, a szerzett tapasztalatokról a postás delegátustól, **Baranyai Gézáné** osztályvezetőtől kértünk tájékoztatást.

A látogatás célja elsősorban az volt — mondta többek között —, hogy tanulmányozzuk a kapcsolatok bővítésének és perspektívájának lehetőségeit, meglátogassunk svéd vasúti, valamint postai és távközlési létesítményeket, szakszervezeti intézményeket. A meghívás jelentőségét fokozta, hogy a svéd postás- és távközlési szakszervezeteknek az 1968-as cseh események óta ez az első lépése a kapcsolatteremtésre. A meghívás tehát egyúttal korábbi, negatív véleményük módosítását is jelentette.

— **Mi szerepelt a programban?**

— Hadd mondjam el: a delegációt az SF vezetői igen szívélyesen fogadták. A látogatás egész ideje alatt a kötelező udvariasságot meghaladó melegséggel és barátságossággal foglalkoztak velünk. Gazdag programot állítottak össze, hogy minél többet lássunk a vasúti, postai és távközlési intézmények életéből.

Jártunk az SF-székházában ahol a szakszervezet vezetőivel találkoztunk; az LO-székházában, a nemzetközi kapcsolatok titkárával folytatott megbeszélést. Jártunk a stockholmi helyi központi telefonközpontban, az örebi vasúti járműjavítóban, a göteborgi távbeszélő hibaelhárító központban, a malmöi főpostán és a falsterboi SF-üzletben.

— **Mit tudunk az SF-ről?**

— Az SF ez év júniusában tartotta első általános kongresszusát, amelyben 9 különböző — közöttük a postások, a távközlési dolgozók — szakmai szakszervezet egyesüléséről és az új szervezeti rendszer kialakításáról határoztak. Az SF jelenleg 170 ezer tagot számlál és a harmadik legnagyobb létszámú szakszervezet Svédországban.

— **Az SF-en kívül tájékoztatást kaptak az LO álláspontjáról is. Milyen vélemény alakult ki a jelenlegi helyzettel kapcsolatban?**

— Svédországban a munkások mintegy 2,6 százaléka

munkanélküli. Nyugat-Európa más országaihoz viszonyítva ez az arány alacsony, itt azonban magasnak számít. Általában a szakképzetlenek a munkanélküliek, ugyanakkor bizonyos szakmákban munkaerőhiány van. Ezért nagy jelentősége van a munkások átképzésének és szakmai képzésének. Felmerült az a kérdés, hogy a kormány anyagilag támogatja a vállalatokat az extenzív fejlesztésben és az új beruházások majd felszívják a munkaerőt. Az LO szerint azonban nem a vállalatokat, hanem a munkanélkülieket kell támogatni pénzzel is, hogy szakmát tanuljanak és szakmunkásként helyezkedhessenek el.

— **Milyen megállapodást kötöttek a svéd szakszervezeti vezetőkkel?**

— Előjáróban még annyit: a szakmai programok során elsősorban a munkakörülményeket, az alapszervezeti szakszervezeti munkát, a munkásszervezést, a járműjavítót, a munkatervezést, a távbeszélő hibaelhárítást új módszerét, a küldemények irányítószámok szerinti továbbítását tanulmányoztuk. A munkakörülmények igen magas színvonalúak, fejlett a munkavédelem, a társadalombiztosítás. A svéd vasút és posta technikailag a legfejlettebbek közé tartozik.

A tárgyalások során megállapodtunk abban, hogy kapcsolatainkat tovább erősítjük. A vasutas és postás szakszervezet vendégeként jövőre meghívjuk az SF vezetői szintű delegációját. Lars Snadberg elnök a meghívást elfogadta. Az elnököt külön meghívjuk a Közalalmazottak és Rokonszakmabeli Dolgozók Nemzetközi Szövetsége által, 1974-ben, Budapesten megrendezendő Nemzetközi Postás Szakszervezeti találkozóra. Szóba került szakszervezeti tisztviselők és munkáscsoportok tapasztalatcseréjének megszervezése is. Az SF érdeklődik az ilyen jellegű találkozók iránt, a részletek tisztázása azonban további tárgyalásokat igényel. Az SF vezetői — elsősorban Lars Snadberg elnök — hangsúlyozták, hogy határozott szándékuk és igényük a magyar szakszervezetekkel való kapcsolat töretlen erősítése és fejlesztése — fejezte be nyilatkozatát **Baranyai Gézáné**. (I)

Újabb 400 állomással bővült a dunaújvárosi távbeszélőközpont

Néhány hete elkészült a főpostai távbeszélőközpontjában egy 400 vonalat befogadó kapcsolóegység. Ez lehetővé teszi, hogy fokozatosan ugyanennyi iker távbeszélőállomást szereljenek fel a városban. Az első előfizetők készülékét már be is kötötték, ezek kapcsolási szá-

mai 14-es számjeggyel kezdődnek. Mivel a 400-as központi csengetőegysége eltér az ezres központokétól, a dunaújvárosiaknak szokatlan hangon jelez vissza a készülék a számok tárcsázásakor. Az új egység felszerelésével a dunaújvárosi távbeszélőközpont 3400 állomás nagyságúra bővült.

KESZTHELYI KERÉKASZTAL

Keszthely postahivatalában kerekasztal-beszélgetésen vettünk részt. Az újságíró beszélgetőpartnerei voltak: **Berki Józsefné** üzembazdász; **Marton Vince** szakszervezeti elnök, táviróellenőr; **Barasits Dezsőné**, a távbeszélő üzem csoportvezetője és **Pintér Imréné** nőfelelős. A kérdés: **Milyen gondokkal küzdenek a keszthelyi postahivatal dolgozói?**

A válaszokat sorjában közöljük.
PINTER IMRÉNÉ: Rendkívüli módon szorít bennünket a bölcsőde- és óvodahiány. A hivatal dolgozóinak nagy része nő, jelentős részük kismama vagy pedig az lesz. Egyáltalán nem áll rendelkezésünkre bölcsődei és óvodai hely. Épül ugyan a Gagarin téren egy óvoda-bölcsőde kombinát, amelyeknek építéséhez a helybeli vállalatok, üzemek és hivatalok körülbelül egymillió forinttal járultak hozzá, jogokat szerezvén ez úton dolgozók gyermekeinek. Mi ebből kimaradtunk. Többben már visszajötték volna dolgozni, ha gyermeküket bölcsődében el tudnák helyezni. Pillanatnyilag 8—10 érdekelt van a kismamák között.

MARTON VINCE: Nagy kérdés, hol ebédeljen a keszthelyi postai dolgozó. Az üzemi étkeztetés ügye ugyanis nálunk megoldatlan. A hivatal csaknem 150 dolgozójából jelenleg csak 42 veszi igénybe az „üzemi” ebédeltest, de volna sokkal több jelentkező is. Csakhogy... Megtört vendégnek érezzük magunkat mindenütt. Ebédelünk a városi és járási tanácsnál, a vendéglátó vállalatnál, a Hungária étteremben, a tiszti klubban, a DEDÁSZ-nál és az Amazonban. Ahány hely, annyiféle ár és annyiféle minőség. No és persze egyik távolabb van a hivataltól, mint a másik. Az ebédlő fél óra, az ételt loholva kell bekapnunk, hogy az idő ki ne fusson alólunk.

Hadd említem meg még: valamennyi postai dolgozónak hiányzik a munkaköpeny, egyformán piszkolódik valamenynyőnk ruhája. A felvételnél éppúgy, mint a távbeszélőnél hiányzik a védőruha. Hadd említem továbbá a valóban törzset képező idősebb dolgozókra sérelmes törzsgárdaszabályzatot, amely éppen az idősebb dolgozókat hozta előnytelen hely-

zetbe. Nem lehetne — miért ne lehetne a kollektív szerződés eme pontján módosítani? Egyetlen vállalatnál sincs példa a kollektív szerződés ilyen, az idősebb dolgozókat hátrányosan érintő hatására.

BARASITS DEZSŐNÉ: A távbeszélő központ helyiségei az utóbbi időben szaporodtak, dolgozóink pihenő és öltözőhelyiséget kaptak, hűtőszekrény és villanymelegítő áll rendelkezésre. Nagyon jól jött a hétórás munkaidő bevezetése és az ebédlőn kívüli tízperces pihenő. Létszámbeli és lebetegedések miatt állandó a helyettesítés, de ez nem okoz gondot, mert rendkívül jó a kollektívánk szelleme.

A távbeszélő üzemmel kapcsolatban még elmondanám, hogy sok meg nem érdemelt panasz éri dolgozóinkat a rendkívül gyenge áramkörök miatt. A közeli faluval éppoly nehéz beszélni, mint a fővárossal. Jó lenne, ha ismerhetnénk a távlati terveket és alkalomadtán tájékoztathatnánk a mérgező telefonálókat, akik természetesen rajtuk verik el a port a ki nem elégitó telefonálási lehetőségek miatt.

BERKI JÓZSEFNÉ: Két motoros táviratkézből van a hivatalnak: Gyuk Zoltán és Kiss József, akik 15 éve dolgoznak feletteseik és a közönség teljes meglepedésére. Nemrégiben kaptak az igazgatóságtól két új MZ motorkerékpárt, amelyeknek az akkumulátorai kimerültek. Gyuk József baráti kapcsolatok révén kicserélte a lerobbant akkumulátort, de Kiss József úgyszólván tehetetlen. Egyszerűen azért, mert sehol az országban nem tudunk a motorokhoz megfelelő akkumulátort kapni. Kérdezem: ha már elállják a táviratkézbőlket motorokkal, nem lehetne alkatrészes-utánpótlásról is gondoskodni?

★

A keszthelyi postahivatal dolgozóinak néhány megalapozott panaszát közöltük, minden kommentár nélkül. A panaszok orvoslása a keszthelyi posta munkájának megjavítását szolgálja. És végeredményben mindegyik panasz orvosolható.

VÉLEMÉNY A VEZETŐKRŐL

Egy pártvizsgálat tapasztalatai

Az elmúlt esztendőben Békéscsaba negyvennyolc munkahelyén 2602, azaz minden tizedik dolgozó értékelt a városi pártbizottság kérdőívein vezetőinek anyagi-erkölcsi megbecsültségét, morális szemléletét. A kezdet kezdetén többen (még Békéscsaba pártvezetői közül is) ellenkeztek a vezetési módszerek ilyenfajta vizsgálatát. Úgy vélték, a névtelen értékelők egyéni sértelmektől vezérelve inkább szubjektív, mint reális képet festenek munkahelyiük gazdasági, politikai és társadalmi életének irányáról.

A választók minden esetben közvetlen feletteseik tulajdonságait értékelték. A vezető beosztás a függetlenített csoportvezetőnél kezdődött és az igazgatónál ért véget. De a párt-, szakszervezet-, és KISZ-titkárokról is „elhangzottak” vélemények.

A megkérdezettek 54,8 százaléka férfi, 25,1 százaléka párttag, 62,7 százaléka fizikai munkás, 18,4 százaléka adminisztrátor, és 12,1 százaléka vezető volt.

Arra a kérdésre, hogy az „Önök részlegében milyen a közvetlen szakmai gazdasági vezetés módszere”, így válaszoltak:

Nagyon jó: 17,1 százalék, részben jó: 25,2 százalék, átlagos: 25,4 százalék, kifogásolható: 12 százalék, rossz: 1,4 százalék, nincs véleménye 4,4 százalék.

A városi pártbizottság az elégedettségi tényezők alapján elkészítette az ágazatok rangsorolását: a kereskedelem 54 jó pontot szerzett, a termelőszövetkezetek 42-t,

ugyanennyit a tanácsipar, az élelmiszeripar 38-at, a szövetkezeti ipar 32-t, a könnyűipar 20-at, az építőipar 19-et, a vasipar 7-et és utolsó helyre került a közlekedés 19 mínusz ponttal.

A postát az átlagon felüli jó munkahelyek közé sorolták, mert a dolgozók 19 kérdésre adtak átlagosnál pozitívabb választ.

A vizsgálat eredményei a munkahelyi bontások elemzéseire is lehetőséget adnak. Eszerint a postánál a vezetőik átlagon felüli jó tulajdonságai a következők: törek-szenek a felelősség világos rendjének kialakítására, biztosítják az önállóságot, tárgyilagosan értékelnek, törek-szenek a munkatársak közötti feszültség elhárítására, igazságosan bírálják el a teljesítményeket, képviselik a beosztottak érdekeit, meghallgatják a dolgozók véleményét és elképzeléseit, támogatják a jó elképzeléseket, önállóan kezdeményeznek, mentesek az anyagiasságtól, türelmesek, megfontoltak, érvényesítik az üzemi demokratizmust.

Az átlagos (igen is meg nem is) tulajdonságokat, a következőkben jelölték meg: igazságosak, figyelmesek, segítőkészek, szerények, nyugodtak.

A posta dolgozói úgy érzik, hogy vezetőik: ha nem is teljes mértékben, de azért megbecsülik őket erkölcsileg és anyagilag, ha nem is rendszeresen, de gyakran megmagyarázzák döntéseiket.

A kérdőívek feldolgozása után minden gyár, vállalat, ktsz, és termelőszövetkezet politikai gazdasági és társadalmi vezetői megkapták a vizsgálat eredményeit. A tényekkel szembe kellett nézni, hiszen a bizonyítványt a közvetlen munkatársak állították ki.

Horváth Kálmán

KALEIDOSZKOP

LONDON:

A kutyák haragszanak a postásokra?

A szigetországból érkező sajtójelentések arról tudósítanak, hogy a postásoknak egyre többet kell szenvedniük a házakban levő harcias kutyák miatt, amelyek megharagadják őket. Egy legújabb értekezés szerint 1972-ben Angliában 3183 postást haraptak meg a kutyák, míg 1967-ben 3046-ot, és 1966-ban 2042-öt. Az alsóházban Joe Slater postaügyi miniszterhelyettes intézkedések megtételét javasolta a postások védelmében.

(Morning Star)

BONN:

Tárgyalások a posta- és távközlési egyezményről

A két német állam, az NDK és az NSZK kormány megbírókkal közötti posta- és távközlési egyezmény megkötésére vonatkozó tárgyalások kezdődtek a közelmúltban Bonnban.

(Die Welt)

NICARAGUA:

Regényhősök bélyegeken

A nicaraguai posta regényhősöket ábrázoló bélyegsoro-

zatokat hozott forgalomba. A legnagyobb sikerük a Sherlock Holmes-ot és a nemzetközileg népszerű Maigret felügyelőt ábrázoló bélyegeknél van. A bélyeggyűjtők máris sok ezret vásároltak a posta új kiadványaiból.

(Morning Star)

AMSZTERDAM:

Kalózhajók veszélyeztetik a nemzetközi rádióforgalmat

A holland posta vezérigazgatósága hivatalos nyilatkozatot tett közre a közelmúltban, amelyben tiltakozik az ellen, hogy Hollandia partjaitól hét mérföldre három kalózhajó, — a Veronica, Carolina és a Nordsee — állandóan hirtetéseket és beatzenét sugároz

az éterbe, veszélyeztetve a nemzetközi rádióforgalmat, jogtalanul foglalnak el hullámhosszakat.

A holland parlament a posta vezetőinek javaslata alapján ez év nyarán 95 szavazattal, 37 ellenében elhatározta, hogy felszámolja a kalózok működését. Ez azonban nem megy valami könnyen, ugyanis a nemzetközi nagy konszernek támogatják a három illegális adó fennmaradását: minden másodperc hirdetésért állítólag 18 guldent fizetnek. A holland posta, bármilyen problémákat is vet föl, határozott lépéseket tett a törvénytelenesen működő adók likvidálására. A legújabb sajtójelentések arról számolnak be, hogy az erős nyomásnak kénytelenek engedni a kalóz-tulajdonosok, és a Veronica vezetője már tárgyalásokat is kezdett a holland postával.

(Vochenpost)

MOSZKVA

Zeneszó

a Telefongyárban

A Szovjetunióban a permi Híradástechnikai és Telefongyárban a munkalélektan tudósai 42 ezer kérdést tettek fel a dolgozóknak a munkával kapcsolatosan. Ennek az a célja, hogy megtalálják a fázisadást, a koncentrációt, illetve ezek kiküszöbölésének a módjait. Az alapos tudományos vizsgálatok és kísérletek kimutatták, hogy a zene megfelelő tartalmi és időbeli sugárzása kedvezően hat a fázisadást munkásokra: lehetővé teszi a koncentrációs képesség ébrentartását, továbbá jó hangulatot idéz elő, ami a kellemes közérzet alapfeltétele.

A vizsgálatok bebizonyították, hogy az ilyen módszer alkalmazása során a telefon-

gyár dolgozóinak termelése 17—30 százalékkal növekedett, és ezzel együtt a keresetük is. (Izvesztija)

MOSZKVA:

Postahivatal létesül a föld alatt?

A szovjet főváros föld alatti részének megfelelő kihasználása érdekében általános tervet készíti 18 tervező- és kutató intézet. Moszkva harmadik dimenziós terve alapján a föld alá helyeznek számos üzletet, hűtőházat és postahivatalt, valamint mozi, sportcsarnokot, uszodát. Ezáltal több ezer hektár terület szabadul fel, ahol zöldövezetet lehetne létesíteni. A nagyszabású építkezés megvalósítása több mint négymilliárd rubelt igényel.

(Izvesztija)

A tagság gyors, pontos, őszinte tájékoztatást igényel

A postászsakszervezet központi vezetősége 1968. októberi ülésén önálló napirendként foglalkozott az agitációs-propaganda és a kulturális nevelőmunka helyzetével, majd ezt követően meghatározta a továbbfejlesztés időszaki feladatait. Az eltelt időszakban évente többször tárgyalták a nevelőtevékenység, a politikai, az ideológiai és kulturális tömegmunka egyes részterületeit. A most készült jelentés nemcsak a tapasztalatokról ad számot, hanem felvázolja a továbbfejlesztés tennivalóit is.

A szakszervezet politikai nevelőtevékenysége 1968 óta sokat fejlődött. A társadalomban és a postán lezajló, sokakat érintő, nagy jelentőségű események — mint például az MSZMP X. kongresszusa, a posta új gazdasági rendszere, a IV. ötéves terv, az öt évre szóló kollektív szerződés, az új bérrendszer, a szakszervezeti választások, a szakszervezet IX. kongresszusa, a nő- és ifjúságpolitikai határozatok — mind élénkítették és megkövetelték a tudatos és intenzív politikai tömegmunkát. Ugyancsak fokozódott a tagság érdeklődése a közügyek iránt, ma már a postás dolgozók elvárják az őszinte tájékoztatást és véleménynyilvánítást. Az agitációs és propaganda-munkával szemben igényesebbek lettek, mind a tartalom, mind az eszközök és módszerek tekintetében.

A politikai nevelőmunka a mindennapok gyakorlatában valósul meg, hatása éppen ezért ott mérhető. Tágabb értelemben a társadalmi valóságban, közelebbről a posta és a postás dolgozók életében, munkájában, körülményeiben mutatkozik meg, s az időszaki szakszervezeti és postai feladatokból következnek. Alapvető jellemzője a tudatosság fokozódása, a szélesedő és mélyülő tömeghatás. Egyre eredményesebben igyekszik eleget tenni annak a fontos követelménynek, hogy a mozgalmi munka lényegévé és alapvető módszerévé váljon, ne csak kísérelje vagy kiegészítse az eseményeket, hanem irányítsa és politikailag előkészítse azokat. Az agitáció és propaganda nagyobb szerepet kapott a mozgalom egészében, törekvései és hatása a szakszervezeti munka valamennyi területén jelentkeznek.

A politikai tömegmunka tartalmában és szerveztségében egyaránt fejlődött. Módszerei és eszközei gazdagabbak, korszerűbbek lettek. Gyakorlata kevésbé hézagos, nem részorttevékenység, inkább nagyfokú konkrétság jellemzi. Ez a fejlődés azonban sem a módszerrel, sem az eredményekkel illetően nem mentes gondoktól, ellentmondásoktól. Példaként említhető az iskolai végzettség szintjének romlása, a különböző rétegek igen eltérő műveltségi, tudatossági színvonala, valamint az információáramlás zökkenője, a munkafegyelmű, a morális problémák. A követelményekhez, a lehetőségekhez képest bizonyos lemaradás, fáziskésés tapasztalható. A nevelés elmarad a követelményektől, az igények mindig magasabbak a teljesítménynél. A folyamatosságot időnként az erőteljesebb, a hatásosabb akciók, máskor a csendesebb periódusok teszik egyenetlenné. A nehézségek elsősorban a gyakorlati megvalósítás során jelentkeznek.

A párt és a SZOT állásfoglalásai, határozatai biztosították a megfelelő politikai feltételeket, ugyanakkor reális és perspektivikus feladatokat jelöltek ki. Kialakult és fokozatosan gyakorlattá válik a párt, az állami és a szakszervezeti szervek között a korszerű követelményeknek megfelelő munkamegosztás. A posta új gazdasági rendszerében megváltozott a különböző szintű szakmai szervek önállósága, de ugyanakkor jelentősen bővült a szakszervezeti szervek jog- és hatásköre.

A posta feladatai, a postás dolgozók gondolatai, érdekeinek képviselete és védelme, politikai nevelőmunkával, agitációval és propagandával nem oldhatók meg. Ezek pontosan tervezett intézkedéseket, összehangolt, következetes végrehajtást igényelnek, de nem nélkülözhetik az egyéneket meggyőző, tudatos és folyamatos politikai tömegmunkát. Nagymértékben megváltozott valamennyi választott testület és tisztségviselő feladatköre, felelőssége a dolgozók szervezésében, nevelésében, műveltségük, kulturális színvonaluk emelésében, a közéleti aktivitás iránti igény felkeltésében.

A postának a népgazdaságban elfoglalt helye, a postás dolgozók hivatása, munkája, helyzete részben igen előnyös, részben viszont hátrányos objektív feltételeket, ellentmondásos körülményeket biztosít a szakszervezeti nevelőmunka számára. A szakszervezeti nevelőmunkát jelentősen befolyásolja a postás dolgozók összetétele, az a nagymértékű differenciáltság, amely a szakmai munka kvalifikációjában, a munkakörökben, beosztásban, műveltségi színvonalban, életmódban és érdeklődési körben egyaránt megmutatkozik. Nehézítő körülmény, hogy a postás dolgozók az egész ország területén szétszórtan élnek és dolgoznak, viszonylag kevés a koncentrált nagyhivatal vagy üzem.

A postai munka a dolgozók többségétől magas fokú intelligenciát, az emberekkel való kulturált bánásmódot igényel. Különösen érvényes ez a közönséggel közvetlenül kapcsolatban levő dolgozókra. A postások kulturáltsága, magatartása nem elhanyagolható hangulatformáló tényező. Mindez — a postai munka hagyományos követelményeivel: a hivatástudattal, a fegyelemmel, a megbízhatósággal, a pontossággal együtt — előnyös alapfeltételeket jelent, de magasabb színvonalat, állandó frissességet kíván a szakszervezeti politikai nevelőmunkától.

Ugyanakkor a postán az utóbbi időben olyan kedvezőtlen tendenciák is érvényesültek, amelyek nehezítették, hátráltatták a nevelési célkitűzések megvalósítását. A mozgósítás, a tudatformálás több esetben előnytelen „hangulati közegben” folyt. A megokozott igényeknek az elmaradt technikai feltételekkel, az állandó munkaerőhiánnyal küszködve igen nehéz volt eleget tenni. Ezek óta súlyosbodó gond volt a postás dolgozók-nak a népgazdaság más ágazataiban foglalkoztatottaknál aránytalanul alacsonyabb bérezése, amelyen az elmúlt két év során enyhítettek. A közvélemény, a tömegkommunikációs eszközök részéről is sok jogos, de gyakran nem tárgyilagos bírálat érte a postát, s ezek elkedvetlenítették a dolgozókat. Mindezek természetes következményeként a szakszervezeti szervek elsősorban az érdekvédelmi feladatokkal, az élet- és munkakörülmények javításával foglalkoztak. A politikai tömegmunka tartalmának jelentős részét is ezek alkották: meg kellett magyarázni a dolgozóknak az okokat és a perspektívákat. Ezek a körülmények közel hozták egymáshoz a vezetést és a tagságot, folyamatossá tették a véleménycserét.

A társadalomban érvényesülő negatív jelenségek a postás dolgozók körében sem maradtak hatástalanok. A munkaerő-vándorlás következtében romlott a postás dolgozók műveltségi színvonala, szakképzettsége. Jelenleg mintegy tízezeren nem fejezték be az általános iskolát, s érettséghez kötött munkakörben egyre több általános iskolai végzettségű dolgozót foglalkoztatnak. A munkafegyelmű lazulása, a kispolgári életmód és gondolkodás, az anyagiasság megnyilvánulásai nem váltak általánossá a postán, de egyes jelei megmutatkoztak. A szakszervezeti mozgalom nyilvánossága, az egészséges postás közvélemény mind-egyedül komoly erőnek bizonyult a negatív jelenségek elítélésében és legyőzésében. Mégis az a tapasztalat, hogy a szakszervezeti nevelőmunkában az általános, politikai, erkölcsi ér-

A KV-ÜLÉS RŐL

dekvédelemhez nem közvetlenül kapcsolódó nevelési célkitűzések okozzák a legtöbb gondot.

A politikai tömegmunka lényege és célja a párt politikájának, a szakszervezeti mozgalom célkitűzéseinek mozgósító erejű magyarázata, a marxista-leninista világnézet általánossá tétele, a szocialista közgondolkodás fejlesztése, a közügyek iránti érdeklődés, az aktivitás és az alkotókészség kibontakoztatása, a művelődés iránti igények felkeltése. A nevelőmunka alapvető célkitűzése, hogy a postás dolgozók megértssék a társadalomban végbemenő folyamatokat, s tanuljanak meg élni a szocialista demokrácia adta lehetőségekkel.

A szakszervezet jelentős részt vállalt a gazdasági célkitűzések ismertetéséből és a megvalósításra való mozgósításból. Széles körben megvitátásra került és ismertté vált a posta IV. ötéves terve, a felhalmozás és az elosztás arányai, a szociális és kulturális beruházásokra fordítható összegek felhasználása. Politikailag is igen jó hatásúak voltak a szocialista brigádvezetőkkel folytatott tanácskozások. Sok javaslat, országos vita előzte meg az öt évre szóló kollektív szerződés megkötését és az új bérrendszer bevezetését.

Jelentős fejlődés tapasztalható az egyes rétegekre — elsősorban a nődolgókra és a fiatalokra — irányuló politikai tömegmunkában. Ezek a területeken különösen fontos, hogy a döntéseket széles körű, demokratikus előkészítés előzze meg.

A postás dolgozók ma sokkal gazdagabb politikai ismeretekkel és közéleti tapasztalatokkal rendelkeznek, mint korábban. A választott testületek jól hasznosították a közelmúltban lezajlott nagy munkásmozgalmi és nemzeti érzőfordulóban rejlő politikai és nevelési lehetőségeket.

A politikai tömegmunka lényeges eleme és nélkülözhetetlen követelménye a vezetőtestületek és a tagság kapcsolata. Ezen a területen jelentős eredményeket ért el. A vezetés tömegkapcsolatai erősödtek, tartalmasabbá, gazdagabbá váltak. A vezetőszervek időben feltárják a gondokat, s politikusan továbbítják a dolgozókat foglalkoztató kérdéseket, a megoldást sürgető javaslatokat reálisak. A felső- és középszintű vezetők kivívták a tagság bizalmát, erősítették a szakszervezet tekintélyét.

A politikai nevelőmunka színvonala a különböző szintű szakszervezeti szerveknél eltér egymástól, általában felülről lefelé gyengülő tendencia jellemzi. Az alapszervezetek küszködnek a legtöbb szervezésbeli, gyakorlati, módszerbeli problémával. Ennek részben objektív okai vannak: kevésbé képzettek, nem függetlenítették. A különböző szintű választott testületek között a nevelőmunkában sem elég tudatos és hatékony a munkamegosztás. Nem érvényesül eléggé a gyakorlatban, hogy az alapszervezetek feladatköre, tevékenységének a jellege más, mint a területi szakszervezeti tanácsoké és a központi vezetőségé.

A politikai tömegmunka tartalma az elmúlt időszakban erősen gazdasági orientáltságú volt, szorosan kapcsolódott az érdekvédelemhez és az időszaki postai feladatokhoz. Ennek oka elsősorban a postás dolgozók és a posta sajátos helyzete. A dolgozók érdeklődését a postai feladatok ellátásának gondoljai, a munkakörülmények, a szociális juttatások, az élet-színvonal alakulása és a saját egzisztenciális helyzetük kötötték le. A mozgalmi vezetőket őszintén és bátran tájékoztatták a dolgozók — a politikai tömegmunka konkrét tényekhez, intézkedésekhez, tervekhez kapcsolódott. A politikai tömegmunka konkrétsága alapvetően pozitív vonás, de fel kell figyelni néhány kedvezőtlen jelenségre is. A ténytisztségű következményeként bizonyos mértékű elharapó-zottság tapasztalható. A politikai nevelőmunkának azok a célkitűzései, amelyek nem közvetlenül érdekvédelmi jellegűek — a szocialista közgondolkodás, a közösségi magatartás — nehezebben oldódnak jelszavakból konkrét tettekkel, cselekvésekkel. Ezért szükséges, hogy a politikai nevelőmunka tartalma szélesedjék.

A politikai nevelőmunka napjainkban széles körű tájékozottságot, általános és politikai műveltséget, valamint módszerbeli ismereteket kíván a tisztségviselőktől. A tisztségviselők képzése, oktatása tervszerűen folyik. A tapasztalatok szerint elsősorban a szakszervezeti bizottságoknak van szükségük az elvi irányításra és a folyamatos tájékoztatásra kívül a konkrét gyakorlati tanácsokra és a módszertani ismeretekre.

A dolgozóknak a szakszervezetről alkotott elismerő véleménye, a tisztségviselők és a testületek tekintélye, a kölcsönös bizalom együttesen adják a politikai tömegmunka alapját. Ebben a tekintetben a postán kedvező a helyzet. Egyre inkább kibontakozik a szakszervezeti politikai munka sajátos karaktere. E folyamat legutóbbi szakaszának egyik jellemző vonása mégis az, hogy a mozgalom jóval többet ér el annál, mint ami széles kör-

ben nyilvánosságra kerül. Az eredmények, és az azokhoz vezető út bemutatásánál még mindig az indokolatlan szerénység uralkodik.

Az agitáció és propaganda nemcsak tartalmában és szerveztségében fejlődött, hanem módszerként is tudatosabban érvényesült. A hagyományos eszközök korszerű tartalommal és formában kerültek alkalmazásra. A szakszervezet politikai tömegmunkájának igen fontos eszköze az információs tevékenység, a rendszeres tájékozódás és tájékoztatás. A jog- és hatáskörök, a felelősség megnövekedése, a demokratizmus fejlődése iránti igények megkövetelték, hogy a kétirányú információ szervezettebb és tartalmasabb legyen, általános munkamódszerré váljon. Az információs rendszer a szakszervezet szervezeti rendszerére épül. Biztosítja, hogy a tájékoztatás és tájékozódás a vezetőtestületek különböző szintjein folyamatos, rendszeres és tagolt legyen. Elvileg lehetővé teszi, hogy az információt követő intézkedések az arra illetékes szinteken és helyeken valósuljanak meg. A tagság igényli a gyors, pontos, őszinte tájékoztatást. Egyre kevésbé tartják kielégítőnek a pusztán tények ismeretét, az okok és célok összefüggésében kívánják figyelemmel kísérni az eseményeket.

A politikai tömegoktatás tartalmában és formájában megfelel a postás dolgozók szükségleteinek és igényeinek. Fejleszti a szocialista szemléletet, hozzájárul az eredményesebb munkavégzéshez, segíti a közéleti aktivitás kibontakozását. A tanfolyamok hallgatói az országos jelentőségű, általános elvi, politikai kérdésekkel együtt megvitatják a helyi szakszervezeti és gazdasági célokat, feladatokat.

Javult az oktatás módszere, s ennek következtében a dolgozók bátrabban, nagyobb hozzáértéssel mondják el véleményüket az egyes kérdésekről. A politikai tömegoktatás időszaki feladatait az elnökség évente irányelvekben jelöli meg. Igen fontos a propagandisták módszertani ismereteinek további bővítése.

A szakszervezet IX. kongresszusa óta jelentős előrelépés következett be a tisztségviselők oktatásában, mind a résztvevők számát, mind az oktatás tartalmát tekintve. Az 1972–73-as oktatási év végével az összes választott tisztségviselő 67,5 százaléka részesült oktatásban. Ez az arány még magasabb is lehetne, ha a női tisztségviselők beiskolázása kevesebb akadályba ütközne. Komoly eredmény a bizalmi levelező oktatásának beindítása, amely lehetővé teszi, hogy a területi szétszórtság miatt be nem iskolázhatók is oktatásban részesüljenek.

Megszülettek a kezdeti lépések az állami iskolai végzettség növelésére, elsősorban az általános iskola elvégzését segítik. A postás dolgozók iskolai végzettsége az országos átlagnál magasabb színvonalú, de a postának önmagához viszonyított helyzete romlott. Az iskolarendszerű felneveltek módosított formái lehetővé teszik a dolgozók tömegesebb beiskolázását. Ehhez azonban — a helyesen alkalmazott anyagi ösztönzésen kívül — céltudatos, politikai meggyőző munkára van szükség.

A szakszervezeti munka egészében jelen levő szóbeli agitáció különböző formái és akciói mellett továbbra is igen jelentős szerepük van az írásos eszközöknek. A SZOT által kiadott írásos agitációs és propagandaeszközök hatékonyabb terjesztése érdekében tovább bővítették a Tancsics Kiadóval közvetlenül kapcsolatban levő területi szakszervezeti tanácsok körét. Növekedett a szakszervezeti mozgalom közérdekű elméleti és gyakorlati kérdéseivel foglalkozó folyóiratok előfizetői példányszáma. A saját kiadványok színvonalasan járulnak hozzá a dolgozókat érintő jelentős intézkedések előkészítéséhez, a fontos események ismertetéséhez. A tisztségviselők egyre szélesebb köre kapja kézhez a negyedévenként összeállított információs tájékoztatót. Jelentősen emelkedett a Postás Dolgozó című lap példányszáma, amely jelenleg a szervezett dolgozók több mint ötven százalékához jut el.

JELENTJÜK

Vélemények, reflexiók

Az írásos anyaghoz Besenyei Miklós főtá-
kárral fűzött kiegészítést. Hangoztatta: az anyag
elkészítésének az volt a célja, hogy az elnök-
ség számot adjon a tapasztalatokról, megje-
lölje, amiben előrelépés történt, s azt is, ahol
még nehézségek mutatkoznak. Határozatokat
már tudunk szövegezni — mondta kicsit tré-
fásan-komolyan —, de az a kérdés, hogy a
végrehajtását meg tudjuk-e szervezni? Az
agitációs és propagandamunka politikai
feladat, a szakszervezeti munka lényege. Ezt
csak nagyon differenciáltan lehet végezni.

A szóbeli kiegészítés után többen is felszó-
laltak a vitában. Ezeket idézzük röviden, a
felszólalások lényegét közvetítve:

Kerekes Kálmán (Szolnok):

— A kv-anyag megállapítja, hogy javult
az információ, annak tartalma is. Azt szeret-
nénk, ha a „Postás Dolgozó” több helyet biz-
tosítana ezeknek a kérdéseknek. Arra sze-
retném felhívni a KV figyelmét, hogy még elég
gyakran találkozunk kispolgári szemlélettel,
felfogással — ezek ellen küzdeni egyik fel-
adatunk.

Kiss Ernő (Miskolc):

— Jelentős feladat a tömegkapcsolat kiépí-
tése és ápolása, hisz ezen is múlik, hogy a
postások mennyire becsülik egymást, meny-
nyire törődnek egymás gondoljaival, eredmé-
nyeivel, problémáival. Jó dolog, hogy a kv
és az elnökség intézkedési tervben rögzíti a
tennivalókat a kibontakozás érdekében.

Az egyik gondot abban látom, hogy a munka-
helyi politizálás nem éri el a kívánt szintet,
így a tömegpolitikai munka is általános szin-
ten mozog. Az érdekvédelem sem kapcsolódik
mindig úgy a politikai munkához, mint kel-
lene. Az a véleményem, hogy még több in-
formációra van szükség, s ezeket elsősorban a
dolgozókhoz kell eljuttatni. A munkánkban
tárgyilagos mérlegelésre van szükség.

Tanácsunk egyik fontos feladatának tekinti,
hogy minél kevesebb legyen a 8 általánost el
nem végzettek száma. Eddig 162 postás végez-
te el az általános iskola V—VIII. osztályát.
A képzés hasznos a társadalomnak is, a pos-
tának is, természetesen az egyéneknek is. Az
igazgatóság megfelelően ösztönöz a tanulásra
— az egyszerű pénzzárlalomtól egészen a bér-
emelésig. Jelenleg 110-en tanulnak. Egy do-
logra szeretném felhívni a kv figyelmét: meg
kellene szervezni a postás szülők gyermekei-
nek is a tanulási lehetőségeit. A tapasztalat
ugyanis azt igazolja, hogy sok postás gyerek
nem fejezi be az általános iskolai tanulma-
nyait.

Kovács József (Budapest):

— A közvélemény szerint felgyorsult az in-
formáció, gyorsabb, mint szakmai téren. En-
nek érezhető kedvező hatása a munkában is.
A „visszafelé” jelzés segíti a vezetést a dol-
gok tárgyilagosabb megítélésében, mód nyílik
együttműködésre, közös intézkedésekre is. Olykor
azonban eltér az információ — erre a ve-
szélyre is szeretném felhívni a figyelmet! —
s nehezíti a végrehajtást. Főleg így van ez az
alapszervezeti szinteken.

Úgy látom, hogy a postások aktivitása, vé-
leménye egyre határozottabb lesz, az elért
eredmények birtokában mondanak véleményt
az emberek — de egyre több azoknak a szá-
ma, akik nem félnek kimondani a hibákat
sem.

Több gondot kellene fordítani az elért ered-
ményeink megbecsülésére. Gyakran előfordul,
hogy a korszerű szociális és kulturális léte-
sítésményeinket megrongálják, felelőtlenül ke-
zezik emberek. Nem lehetünk közömbösek az
ilyen és hasonló jelenségekkel szemben.

Pintér Mihályné (Pécs):

— A postások munkafegyelmére nagy szük-
ség van — de ez vonatkozik valamennyi tár-
sacára! Úgy érzem, dolgozóink sokat fejlődtek
az elmúlt években, öntudatosabbak lettek,
eredményeiket elismerik. Tudjuk, hogy a nők
oktatása még mindig nem megfelelő — pedig

nagy szükség van a képzett női dolgozókra.
Sajnos, van még olyan vélemény, hogy a
„nőknek nem érdemes tanulni” — csak a nyug-
díjért mennek dolgozni. Ezt a „luxust” nem
engedhetjük meg magunknak; a nők elma-
radnak a tanulásban, a képzésben és tovább-
képzésben, s végül is „háztartási alkalmazot-
takká” válnak. Veszélyes ez a szemlélet, ér-
demes lesz „odafigyelni”!

Horn Dezső (Budapest):

— A posta szakmai vezetése erősíteni akar-
ja a propagandamunkát — de ennek a szerve-
zetét is meg kell teremteni. A közönséggel
együtt kell dolgozni a postának. Hogy meny-
nyire közügyről, közös munkáról van szó, bi-
zonyítják azok a városi tanácskozások, melyek-
et a posta tart a város politikai és társa-
dalmi vezetőivel. Ezek a „párbeszéd” igen
hasznosak, gyümölcsözők.

Szabó Géza (Sátoraljaújhely):

— Nagyon fontos a szakszervezeti politikai
oktatás, hatása igen jelentős. A mi területün-
kön a vezető propagandisták „eligazítása” jól
sikerült, képzésük megfelelő szinten történt.
Amiben előre kellene lépünk, az az I—III.
osztályú hivatalok tájékoztatása! Ezért javas-
lom, ha van rá mód, évente legalább egyszer
rendezzünk szakmai értekezletet számukra...

Szarka György (Budapest):

— Úgy gondolom, nem eléggé korszerűek
szervezési módszereink. Új eszközökre, mód-
szerekre van szükség. Az a baj, hogy mindig
az „egyszerű” dolgozókat akarjuk nevelni —
s megelégedünk a vezetőkről: kölcsönös ne-
velésre van szükség! Sokszor elmondtuk már,
hogy a jó szakember jó aktív és jó társa-
dalmi munkás is egyben. Az a véleményem,
hogy a tisztségviselők egy része nincs tisztá-
ban feladataival, oktatásukat meg kellene oi-
dani.

Mészáros Józsefné (Budapest):

— Régebben a kis, szétszórott postahivatalok
rendszeresebb tájékoztatást kaptak — s ez
nevelési eszköznek sem bizonyult rossznak.
Erről nem szabadna megfeledkezni most sem.

Lux Mária (Kiskunfélegyháza):

— A jövő évi munkaidő-csökkenés a nő-
dolgozók közel 60 százalékát érinti. Alaposan
meg kell gondolni, milyen lépésekre van szük-
ség a jövőben, hogy munkaerőgondjainkat
időben megoldhassuk. Sok szó esett már eddig
is a fegyveremről: nem szabad elfelejteni, hogy
ez mennyire összefügg a létszámmal, a kép-
zettséggel. Sajnos, a hivatalvezető elég kevés
segítségért kap gondolj meg megoldásához.

Besenyei Miklós főtáka foglalta össze a
vitában elhangzottakat.

masak. Megérdemelnék, hogy
„kiemelt szakmunkásként” so-
rolják be őket. A kollektív
szerződés erre lehetőséget ad,
a munkahelyi vezetők még-
sem élnek ezzel. Így nem vé-
letlen, hogy több helyütt is
meglehetősen nagymérvű
egyenlősi alakult ki a bér-
besorolásoknál. Ugyanakkor a
különböző pótlékok, (tűlóra,
külszolgálati átalány stb.) ki-
fizetésével kapcsolatban a köz-
ponti vezetőség szükségesnek
tartja egységes pótlékrendszer
kidolgozását, amely biztosítá-
ná az azonos munkát végzők
egyenlő díjazását. Ugyancsak
szükségesnek látja a készen-
léti szolgálatért járó díjazás
egységesítését.

Megelégedettséggel állapí-
totta meg a központi vezetősé-
g, hogy a régi, elmaradott
munkásszállások helyett min-
denütt újakat, korszerűeket
sikerült létesíteni. Megszűnt a
szállások zsúfoltsága, sőt, több
helyütt, például Egerben,
Miskolcon, Szombathelyen,
Szolnokon nincsenek kellően
kihasználva. Helyeselték, hogy
egyes üzemek úgynevezett
mozgó munkásszállásokat is
rendszeresítették a vonal- és
kábelépítő munkások részére.

Gondot jelent, hogy a háló-
zatépítő és magasepítési üze-
meknél nem oldható meg az
üzemi étkeztetés. A központi
vezetőség javasolta, hogy a
távbeszélő igazgatóság pél-
dájára másutt is vezessék be

a hidegáram-ellátást. Vége-
zetül a központi vezetőség fel-
hívta a figyelmet a nehéz fi-
zikai munkák gépesítésére,
különösen az árokásánál, ká-
belfektetésnél, útátfúrásnál.

A vitában felszólalt Kopp és Szarka György (Budapest).

A KV ÁLLÁSFOGLALÁSA

A központi vezetőség
mindhárom jelentést elfo-
gadta.

Megnyugtatónak tartja, a
gazdálkodásban elért ered-
ményeket, a dolgozók élet-
és munkakörülményeinek fej-
lesztése érdekében tett és
végrehajtott intézkedése-
ket. A további tennivalók
közül kiemelten fontosnak
tartja:

- a szakmai és társadal-
mi szervek vezető, irányító
munkája határfokának nö-
velését; következetes és
határozott fellépést a mun-
kafegyelmének erősítése, a
szolgáltatás kulturáltsága
és minősége érdekében;
- a forgalmi szolgálatban
a munkaidőcsökkentés be-

vezetésének
előkészítését.

A KV megállapította: a
szakszervezeti szervek tö-
megpolitikai munkája és
aktivitása tevékenysége
egészségesen fejlődik. Erő-
södött a szakszervezet tö-
megkapcsolata, befolyása
és tekintélye elsősorban az
információ cseréje, a tö-
megpolitikai oktatás és az
üzemi demokrácia fejlődé-
se eredményeként.

A további feladatokat az
eddig határozatok jól és
helyesen szabják meg.
Ezek következtetésebb vég-
rehajtása a legfőbb feladat.
— a dolgozók egyes réte-

geinél a kulturált magatar-
tás fejlesztése;

- az alapszervezeti mun-
ka segítségével és haté-
konyságának növelése;
- a belső és a külső agi-
táció erősítése, új formái-
nak kialakítása;
- a 8 általános iskolát
nem végzettek számának
csökkentése.

A jármű- és berendezés-
fenntartó, valamint a vo-
nalfenntartó és építőmun-
kások élet- és munkakörü-
lményeinek helyzetéről szó-
ló jelentést a KV elfogad-
ta.

SZ. R.

Munka- és életkörülmények

Az elmúlt években az el-
nökség és a központi vezetőség
megtárgyalta és értékelte a
kézből, valamint a for-
galmi végrehajtó szolgálat
egy-egy jellemző munkaköré-
ben dolgozók élet- és munka-
körülményeit. A megvitatott
témákban határozatot hozott a
további feladatokra és ennek
alapján azóta jelentős válto-
zás, fejlődés történt az érin-
tett két réteg bér- és egyéb kör-
ülményeiben is.

Szakszervezetünk 1973. évi
programja értelmében a mun-
kások élet- és munkakörülmé-
nyeit vizsgálta meg az elnök-
ség. Ezzel a munkával eleget
tett a IX. kongresszus határo-
zatának, amely kimondta töb-
bék között: „A bérfejlesztés

hatékonyságának fokozása ér-
dekében évente rétegenkénti
felmérő, elemző munka szük-
séges.”

Ezen a KV-ülésen a jármű-
és berendezésfenntartó, vala-
mint a vonalfenntartó és épí-
tőmunkások élet- és munka-
körülményeinek helyzete sze-
repet.

A Posta műszaki végrehajtó
szolgálatában a munkások
összlétszáma az idei első fél-
évi adatok alapján elérte a
11 793 főt. Ez 5,6 százalékkal
haladja meg az előző év ha-
sonló időszakának szintjét. A
létszámnövekedés a havi két-
száztíz órára való áttárással,
valamint az új berendezések
üzemeltetésével vált szüksé-

gessé. Általánosságban meg-
állapítható, hogy a jármű-
berendezés- és vonalfenntartó
szolgálatban gyorsabb ütem-
ben nőtt a dolgozók átlagbére,
mint a Posta átlagos bérfej-
lesztés mértéke. Ennek az a
magyarázata, hogy a közép-
fokú postaszervek a bérfejlesz-
tési keretből nagyobb részt
biztosítottak a munkásszálomá-
nyú dolgozók részére.

Az általában kedvező bér-
helyzet alakulása mellett az
anyagi ösztönzéssel kapcsolat-
ban gondok is tapasztalhatók.
A vizsgálat megállapította,
hogy több olyan dolgozó van,
akik 25—30 éves szolgálattal
rendelkeznek, kiemelkedő
szakképzettségűek, speciális
munkák végzésére is alkal-

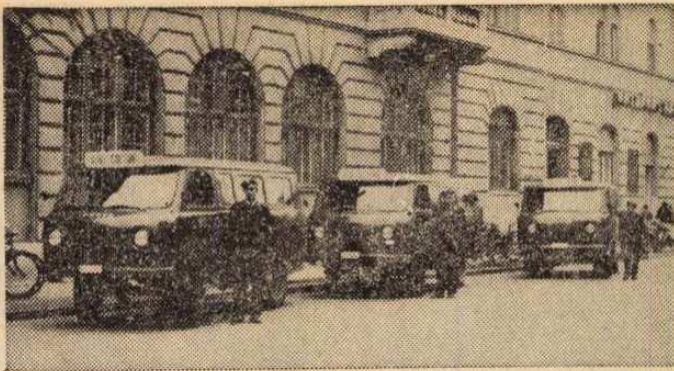
„A Posta feladatai, a postás dolgozók gondolj, érdekeinek képviselése
és védelme politikai nevelőmunkával, agitációval és propagandával
egyedül nem oldható meg. Ezek pontosan tervezett intézkedéseket,
összehangolt következtetést végrehajtást igényelnek...”

Premier a külterületen

A kiskunhalasi postahivatal életében „történelmi” eseménynek lehettünk részesei október 1-én, hétfőn reggel, amikor Novok Rostás Sándor hivatalvezető által elhangzott az ünnepélyes utasítás: „Kérem a három külterületi kézbesítő szaktársat, hogy gépkocsijaikkal induljanak el és kezdjék meg új rendszerű kézbesítő munkájukat a külterületeken.”

Az elindulás előtti rövid háziünnepségen megjelent dr. Fodor József, a városi tanács vb-titkára, Lehoczky György, az MSZMP városi bizottságának munkatársa, dr. Szili József, a Postavezérgazgatóság, Szócs Mihály és Vámos László szaktársak, a Szegedi Postaigazgatóság képviselői.

A nagy esemény azzal folytatódott, hogy Nemes Mihály, Ternyák László és Savanya István kézbesítők elfoglalva helyüket a kormány mögött, dolgozóitársaik integritását kísérve a postaépület elől útnak indultak, hogy a kijelölt 68 telephelyen — és útközben a

levélszekrényekbe — kézbesíték a küldeményeket. Hogy mennyire indokolt volt az új rendszerű kézbesítés, idézzük a városi bizottsága 1972. április havában kiadott és vb-ülésen tárgyalta együttes jelentéséből: „A postai szolgálat rendszeresebbé tétele is sürgetős. Szükségesnek látszik a kézbesítést megkönnyítő postai lakóházak létesítése a külterületi körzetekben. Ismét napirendre kellene tűzni az egyes külterületi részek postai területi átrendezését.”

Ehhez ragadtunk ki a jelentésből még néhány dokumentációs adatot. Az 1970. évi népszámlálás adatai szerint a város össznépessége 28 447 fő volt, ebből a külte-

rületeken élők száma 7660 volt, az össznépesség 26,9 százaléka. A külterület lakosságánál 150 televíziót, 1100 rádiót tart a hivatal nyilván, 520 Szabad Föld, 150 megyei lap, 100 Népszabadság előfizető — csak néhány kiragadott adat — igazolja a gyorsabb, kulturáltabb postai ellátás beindítását, s bízni lehet, hogy az elhelyezett 2300 levélszekrény gazdái örömmel veszik a javukra is szolgáló intézkedést.

Október 1-től a külterületi lakosságot időtől, fáradozástól kímélik meg autós kézbesítőink, helybe szállítva vagy szekrénybe helyezve a rájuk bízott küldeményeket.

Szalai László
ny. vez. főell.

PÉCS:

MUNKAVÉDELMI VETÉLKEDŐ

1973. szeptember 25-én Pécsen az üzemek, V—VI. o. és megyei postahivatalok vezetői, helyettesei valamint az igazgatóság meghívott dolgozói részvételével munkavédelmi vetélkedőre került sor.

Az igen színvonalas, 51 fős vetélkedésből győztesként dr. Jádi János Pécs 1. megyei postahivatal vezetőhelyettese került ki. A második helyet Ivanics Zoltán, a Postaigazgatóság Távközlési Osztályának dolgozója, a harmadi-

kat pedig Szilvás József, Zalaegerszeg 1. megyei postahivatal vezetőhelyettese szerezte meg. A helyezettek 1000 — 800 — 600 forintot kaptak.

A vetélkedő tapasztalatainak feldolgozása megtörtént és folyamatban van ez alapján olyan intézkedés kiadása, ami az igazgatóság munkavédelmi tevékenységét várhatóan javítja.

Szabó Jenő
munkavédelmi előadó
Postaigazgatóság, Pécs

Sokrétű feladat — sokrétű felelősség

A Magyar Posta IV. ötéves tervének hátralevő Veszprém megyei feladatairól és az V. ötéves terv előkészítéséről esett szó azon a vezetői megbeszélésen, amelyen részt vett Tóth István, a megyei pártbizottság titkára, dr. Buják Konstantin, a posta-vezérgazdátó helyettese, a megyei pártbizottság, a megyei tanács és a posta vezető munkatársai. Az évenként megismétlődő megbeszélésen ezúttal a távbeszélő szolgálat fejlesztését, a rádió- és televízió-szolgálat helyzetét, a postahivatali hálózat korszerűsítésének és a hírlapterjesztésnek a feladatait vitatták meg.

A résztvevők megállapították, hogy a IV. ötéves terv célkitűzéseinek jó részét sikerült megvalósítani. Ennek eredményeként Veszprém megye hírközlő berendezései ellátottsága máris lényegesen jobb az országos átlagnál. Különösen figyelemre méltó a minta-távbeszélőhálózat kiépítése. A postai ellátottság fejlődésére jellemző, hogy míg az országban átlagosan 100 lakosra jut kilenc telefonkészülék, Veszprém megyében ez a szám megközelíti a tízezeret. A helyi beszélgetések száma ebben az évben már meghaladta a megyében az egymillió 210 ezret. A rádió-előfizetők száma 92 ezer, a televízió-előfizetők 85 ezer. Rendkívül nagy ütemben nő az újság-előfizetők száma is. Különösen a megyei újság és a Napió példányszáma emelkedik számottevő mértékben. Míg tavaly júliusban hetiköznapi 44 ezer, szombaton 49 ezer példányban jelent meg, az idén júliusban hetiköznapi több mint 49 ezer, szombaton 54 ezer a példányszám. E számok örömdetes fejlődésről tanúskodnak, de további nagy erőfeszítéseket követelő feladatokat is rónak a soproni postaigazgatóság dolgozóira és a különböző megyei szervezetekre.

modern, korszerű technikát. Ezeknek a berendezéseknek karbantartása, szakszerű üzemeltetése számukra már alapvető követelményt jelent, ami nem kis feladat, mert a szakmunkásképzés nem tűzi és nem is tűzheti ki célul olyan szakemberek képzését, akik a szakmunkásvizsga után mennyiségi és minőségi szempontból egyaránt versenyképesek az üzemi kollektívák szakmunkásaival vagy éppen legjobbjával.

Úgy gondolom, nyilvánvaló, hogy a fiatal munkások felelősségének és kötelezettségének hangsúlyozása mellett a legnagyobb felelősség az idősebb generáció, a fogadó üzem kezében van.

Rendkívül fontosak tehát a fiatal és idősebb munkások közötti harmonikus, eredményes munkahelyi kapcsolatok, mert megőrizni a kiváló elméleti felkészültséget és csak megfelelő élet- és munkahelyi tapasztalattal párosulva válhat igazán értékesé, jól hasznosíthatóvá.

Kovács András
műszerész
(Dunaújváros)

A 100. postásház

A megszokott kis családi házak között Gyálon, a Csontos utcában egy magas, süveges ház emelkedik ki. Falai még csupaszok, friss építkezésről árulkodnak. A ház méretei, utcára néző „szemei” sejtetik, hogy nagy család lakja. A kerítés mögött még nem állnak fák, sem díszbokrok, így aztán a kíváncsiskodó tekintet befut az udvarba, ahol a ház bal oldalán régi, viskószerű épület húzódik. És az elől mellett emez még szebbnek tűnik.

A csemetésre a ház asszonya nyit ajtót. Fiatalos léptű, nagy kontyú, és szívélyes. — Koy Bertalané vagyok — és nyújtja kezét bemutatkozára.

A tornácra lépcső vezet fel. A tágas előszobára sok ajtó nyílik; konyha, három szoba, fürdőszoba. A levegőben még benne a méz tisztaság szaga. Az edénycsömpölés, a felfokozott sürgős-forgás mind ünnepi hangulatot sugall. A konyhában hagyma pirul a zsírban, reszelt maj készül. Aki gyakorlott kézzel segítkezik, Póda Sándorné kolléga.

— Bort, kávé, sós süteményt? — kérdi. S ahogy a vadonatúj hűtőszekrényből kivesszi a kancsóban aranyosan sárgálló Szomorodni, Koyné megszólal: ezt most kaptam.

És meséli a történetet. Ez a századik postás ház. Ezért lesz itt ma ünnepség. Mutat a nagy szobába, ahol hosszú asztalokon hófehér terítő, rajt több személyre készült ünnepélyes teríték. Nemsokára jönnek — nézi izgatottan az óráját — a központból, a szakszervezettől. Az ajándék a Lehel hűtőszekrény. Megkérdezték, mire lenne szüksége az új lakásban. Ezt mondta, mert ez hiányzott a legjobban.

Nagyon boldog. Többször ismétli. De e két szó ereje és fénye az ismétlések során nem kopik. Szabolcs megyéből jöttek fel, 1967 óta laknak Gyálon. Abban a kis, nap-

fényt nélkülöző, vizes, hideg tákolmányban. Ez déli fekvésű. A nagy ablakokon át az oly sokáig kizárt napfény csak úgy árad befelé. Három gyerek van. Gizella, Ibolya, Bertalan. A középső, a tizenhatéves az egyes postahivatalnál felvevő. A legnagyobb már asszony, s rövidesen egy kis unokával is megnövekszik a létszám. A legkisebbnek, a fiúnak nemcsak szoba épült, hanem megvan a szuterénszerű pincében a „munkahelye” is.

Harminchét éves. Saját, szép otthona van. Ahonnan a gyerekeknek sem kell „kiröpülni”, mert rájuk, mindnyájukra méretezve készült az új ház. A postától száz ezer forint kölcsönt kapott, az OTP-től 63 ezer forintot. Most fizeti a részletet. Szinte egyedül. De lassan egyre többet segíthetnek a gyerekek.

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóságon fénymásoló. 1970 óta dolgozik ott. Akikkel összeharagított, akik előtt feltárta gondjait — mind rendes emberek. Ezért is mond csak jót, csupa jót.

— Nekem mindenben segítettek. A házat az építészeti osztályról Varjas György tervezte meg. A kivitelezésért egy fillért sem fogadtok el. Aztán a vállalat műszaki ellenőre is ...nem is tudom melyiket említsem, nélkülök igazán nem avathatnánk ezt a házat.

Már minden érzékszervével fülel, mikor gördül a hivatalos vendégek kocsija a ház elé. És még kötényt van előtte, még nem bújt az ünneplőjébe. Szabad ilyenkor valakit tovább fenntartani?

S közben a Gyal felé tartó kocsit csomagtartójában ott az újabb meglepetés: a Postások Szakszervezete ajándéka, a Hajdú porszívó, melyet Besenyei Miklós főtitkár ad majd át...

kezelőnek is. Ő most végzi a segédtiszt tanfolyamot, mert szakképzettségben sem szeretne szobatársaitól elmaradni.

— Tavaly jöttem a hivatalhoz, addig Csurgón dolgoztam. Mivel segéd voltam, autóbusszal jártam dolgozni. Eddig tehát nem jutott idő tanulásra, most viszont még közös összejöveteleket, KISZ-rendezvényeket is tartunk, hiszen mindannyian helyben vagyunk.

— Összetartunk munkában, szórakozásban — kapcsolódott a beszélgetésbe Horváth Erzsébet rovatoló. — Közülünk harmannal az ifjúsági brigádba tartozunk, valamennyien részt veszünk a Szakma Ifjú Mestere mozgalomban, és teljes létszámmal bekapcsolódunk a KISZ politikai oktatásba is. Nagyon érdekesek a foglalkozások, mert az előadások megtartására a nagy gyakorlati helyi ellenőrt, Zadravecz Ferencet kértük fel, s ő mindig szívesen, közvetlen hangon „tálatja fel” a témát.

Persze, fiatalokról lévén szó, az sem mellékes, hogy milyenek a szórakozási lehetőségek. Ebben sem szenvednek szükséglet a leányszállás lakói. Az épületben van klubszoba, ahol asztaliteniszezni is lehet, s tervbe vették egy magnó vásárlását is. Talán száz méterre a postától ott a Fegyveres Erők Klubja, ahol számos rendezvény van minden héten: klubszínpad, kozmetikai, főzési bemutató stb. A postával szemben ez év májusában adták át a Művelődési Házat, amelynek modern eszközökkel felszerelt nagyertermében a megye legkorcszerűbb filmszínháza működik. Itt lehet televíziót nézni, rajz- és fotoszakkör, ifjúsági klub várja az érdeklődőket, és gazdag könyvtár anyagából válogathatnak az olvasás szerelmesei.

— Nem is lehet itt unatkozni — jelentette ki Tomisa Mária távbeszélő-kezelő. — Ha nappal vagyok, a többiekkel járok szórakozni, ha pedig éjszakáznom kell, délután zavartalanul alhatok, hiszen egyedül vagyok a szobában. Nagyon halásak vagyunk ezért a lehetőségért.

A családot, az igazi otthon hétvégén, illetve szabadnapjukon látogatják. Ottjártunkkor ezért nem találtunk a szoba hatodik lakójára, Horváth Máriára. Ő az egyetlen a kis közösségben, aki még szakképzetlen, s egyelőre nem is akar továbbtanulni. Igaz, ő a legfiatalabb is, és még csak fél éve van a postánál. Talán a többiek igyekezete rá is ösztönzően fog hatni.

Azzal a jóleső érzéssel búcsúztunk a lányoktól, s a hivatal vezetőjétől, hogy ismét példát láttunk arra, miként lehet élni a rendelkezésre álló lehetőségekkel. Az egyelőre fel nem szerelhető távbeszélőközpont helyiségét bűn lett volna éveken át üresen hagyni. A leányszállás létesítésével a dolgozók is nyertek, meg a munkahelyük is, és az is bebizonyosodott, hogy Nagyatádon nemcsak komolyan veszik a párt- és ifjúságpolitikai határozatait, hanem értik azok szellemét is.

Schöffer Jenő

A leányszállás lakói

A nagyatádi postahivatalban, egész Somogy talán legegységesebb postaépületében, a második emeleten késő estig ég a világy. Itt rendezték be ugyanis a leányszállást, a hivatal bejáró dolgozói részére. Korábban egy kisebb, a telefonkezelők pihenőhelyéül szolgáló szoba adott otthont négy leánynak, amikor viszont újabb két fővel szaporodott a bejárók létszáma, Szakonyi Dániel hivatalvezető úgy határozott, hogy amíg meg nem kezdődnek az automata telefonközpont szerelési munkái, addig az e célra épített helyiségben lakjanak a bejáró lányok, asszonyok. Így, legalább 1975-ig tágas, kényelmes szoba várja a hat fiatal: a leányszállás lakói, napi munkájuk végzetével nem kell vonatra, autóbusszra szállniuk, s reggel órákkal korábban felkelniük azért, hogy időben beérkezzenek.

Ezért a kényelemért mindössze száz forintot fizetnek havonta (albéleti szobát három-négy száz forintnál olcsóbban nem szerezhetnek). Szakonyi Dániel elmondta, hogy a lakókkal szabályos szerződést kötöttek, s a házirendben is megállapodtak. Fekhelyet, ágyneműt a lányok hoztak, minden egyéb berendezési tárgyat pedig a postától kaptak. A szobában természetesen tilos a mosás és a főzés, de ez nem jelent problémát, hiszen hideg-meleg vizes fürdőszoba van, étkezni pedig a postához közel három helyen is lehet. Kapukulcsot is kaptak a lakók, s a vendégfogadás sem tilos, persze, csak ha nem zavarják a pihenő társakat.

Csosz Éva, főpénztári tiszt, aki az elsőként kapott itt szállást, lelkesedve mutatott körül a szobában:

— Kényelmes, tiszta otthonunk van, jól érezzük itt magunkat. Nem is tudom, hogyan járnék be, ha nem lenne ez a lehetőség, pedig én elég közel lakom: Somogy-szobon.

Dani Margitnak még nehezebb lenne a helyzete, hiszen neki Bolhárról kellene reggel hatra megérkeznie a rovatolásra. Munkabeosztása olyan, hogy 9 órától délután kettőig szabad, s aztán este hétig ismét dolgoznia kell.

— Ha bejáró lennék, el sem tudnám tölteni a köztes szabadidőt, így viszont olvashatok, tanulhatok kedvem szerint — állította.

Ez a véleménye Gál Lászlóné távbeszélő-

KELLEMESE TALÁLKOZÓ

Nagyon kedves, szép délutánunk volt október 25-én, a központi távútvonal rendezett nyugdíjas délutánján. Sokan voltak együtt...

Gyönyörűen terített, végelethetetlen hosszú asztalokon finom enni-inni való, eddesség és virágok. Kedves üdvözlő szavak az igazgató elvtárs részéről. Mit válaszoltunk? Azt, hogy még sokszor találkozhatunk így, ilyen körülmények között „második otthonunkban”. Aztán a nők virágot kaptak, a férfiak pincényke üveget — úgy véljük, nem kőből csépettettek bele...

Nagyon jó hangulatban teltek az órák. Sikerült otthon hagyni gondjainkat-bajainkat. Úgy gondoljuk, a vezetők és a fiatalok sokat fáradoztak azért, hogy jól sikerüljön ez a találkozó. Azt üzenjük megköszönve mindazt, amit kaptunk: valóban emlékeztetésre varázsolta számunkra ezt a találkozót...

őzv. Institoris Antalné
nyug. posta főellenőr

Fiatalk munkások munkahelyi beilleszkedése

Napjaink munkaséletútja közérdekű kérdésre számot tartó, mindig aktuális téma.

Úgy gondolom, nem szorul bizonyításra, hogy a szakmunkássá válás sikere vagy sikertelensége a társadalom és ezen belül az üzemek, intézmények valamennyi felelős vezetője, kollektívájá, s nem utolsósorban maguknak a pályakezdő fiataloknak a harmonikus együttműködésétől függ.

A szakmunkásélet első ami próbája a pályakezdés, ami bizony nem minden esetben zavartalan. Az első benyomások, a kialakult légkör, a vélt vagy jogos sérelmek gyakran okai, hogy a fiatal pályakezdők ott hagyják első munkahelyüket, ahol pedig igen nagy szükség volna munkájukra.

Azok a problémák, amik a különböző munkahelyek kisebb vagy nagyobb csoport-

jainak kollektív vagy esetleg egyéni ügyei, alakítják, meghatározzák jó vagy rossz irányba befolyásolják az egyének életútját. Itt érik a fiatal kezdő szakmunkásokat az első benyomások, ebben a környezetben valósulnak meg eszményeik, esetleges elképzeléseik, vagy itt kerülnek konfliktusba a lehetőségekkel, feladatokkal.

Itt érik a fiatal munkásokat azok a társadalmi hatások is, amelyek közrejátszanak személyiségük formálásában, a munkahelyhez való kötődésük kialakulásában is. A munkahelyen dől el, hogy tud-e a fiatal munkás teljes jogú tagja lenni először annak a kisebb csoportnak, amelyhez közvetlen kapcsolatok fűzik, majd később az egész üzemnek, amihez tartozik.

Felnövekvő, fiatal munkások nemzedékünk „örökölte” a

Kit illet az 5 forint?

Mit tegyen az ember, ha egy vidéki járási székhelyről a késő esti órákban Budapestre akar telefonálni? A válasz kézenfekvő: elmegy a járási postahivatalba. Sok éves tapasztalatom szerint ott éjjel-nappal ügyelet van. Ebben a reményben kerestem fel a gyulai postát este tíz óra után. Azonban hiába jártam körbe az épületet többször is, nyitott ajtót nem találtam. Sürgős esetről lévén szó, bekopogtatam egy függönyözött, de kivilágított ablakon. Eppen a telefonközpont ablakán. Pillanatokon belül megjelent a kezelő és türelmesen végighallgatta kérésemet.

— Nehéz ügy — mondta kedvesen. — Mindjárt fél tízenegy.

— Nincs nyilvános állomásuk?

— De van, csak azt este kilencig tartjuk nyitva.

Ezek szerint kilenc után nem is lehet távolsági beszélgetést folytatni?

— Már hogyan lehetne. Azt javaslom, keresse fel valamelyik barátját, akinek telefonja van. En ígérem, azonnal behozom Pestet. Most kicsi a forgalom.

— Nekem nincs Gyulán telefonnal rendelkező barátom. Különbösen is nagyon későre jár. Ilyenkor valakit felzörgetni több, mint tapintatlanság.

A csinos telefonközpontos néhány percig töprengött.

— Fáradjon el a Komló

szálló portájára, ott van telefon. Nyugodtan szólna ide, a többi az én dolgom.

És pontosan, nagyon kedvesen elmagyarázta, hol, melyik utcában találom a szállodát. A portán mintha csak vártak volna. Azonnal beszéltek a központba, s amíg a kapcsolásra vártam — öt percig, ha tartott — a portás kitöltött egy kis nyugtát. Rákérült a nevem, a budapesti hívott szám, dátum, stb. A beszélgetés befejezése után még két adattal gazdagodott a nyugta: a beszélgetés költsége 9 forint, kezelési költség 5 forint. S hogy hiteles legyen az egész, még le is pecsételték. Mármost a vendéglátóipari vállalat bélyegzőjével.

Örültem, hogy sikerült a beszélgetés, de két dolgot nem értek:

1. Gyulának, az egykori megyeszékhelynek ma közel 30 ezer lakosa van, s a híres gyógyvize miatt nagy idegenforgalma. Ennek ellenére miért nincs a postán egy éjjel-nappal nyitva tartó nyilvános telefonállomás?

2. Kit illet az 5 forint? Ha a postát, miért nem számolják bele a beszélgetés költségébe? Ha a vendéglátót, akkor csak két forintot tartok reálisnak. Úgy tudom ugyanis, hogy a szivességet — különösen a vendéglátóipari vállalatoknál — ma még nem „illik” kezelési költséget felszámítani.

B. F.

Tisztelt szerkesztőség

A Budapest 72-es Posta-hivatalban 25 éves szolgálat után, 1968-ban mentem nyugdíjba. Édesanyámmal éltam 1970-ig, haláláig. Azóta egyedül élek —, de nem elhagyottan.

A 72-esben, a levéltovábbító osztályon van a „Barátság” szocialista brigád, s e kollektívának igen sokat köszönhetek. Úgy gondoskodnak rólam, mintha köztük élnék, a hivatalban. Havonként meglátogatnak,

kis élelmiszer-csomagokkal, virággal, kedvességgel látnak el. Segítenek beszerezni a tüzelőt, a kertembe szőlőkarókat hoznak — nem is kis összegbe kerül mindez! Rendbehozták a fűrészem is, a tűzhelyemhez rőzsát és kapszlit készítettek. De nem tudok olyat kérni, amit ne teljesítenének. Jönnek takarítani, ablakot tisztítani...

Szabó Erzsébet nyugdíjas

MEGYEI DICSÉRET A JÓ TERJESZTÉSÉRT

A barcsi 1. számú hivatal meggyeztette híres kiváló lapterjesztő munkáját. A község családjaiknak nyolcvan százaléka előfizető. Jól fogynak a képes hetilapok, s természetesen a Népsport és a Népszava is. Két napilap terjesztésében azonban olyan eredményt ért el, hogy ennek alapján elnyerték a Somogy legjobb terjesztője címet. Ez a két újság a Somogy megyei Néplap, amelyből 1175-öt, és a Népszabadság, amelyből 556-ot visz magával (az árusításra szánt példányokon felül) naponta a hét kézbesítő.

Bódi István hivatalvezető szerint a dicséret elsősorban Turai János föllelőrt, hírlapfelelőst illeti, aki már 1952 óta végzi nagy lelkesedéssel és szakértelemmel ezt a nem mindig könnyű munkát.

— Kiváló szervező — állítja róla a hivatalvezető. — A kezdőknek maga mutatja be a kézbesítői munka mesterfogásait, és figyelme mindennek kiterjed.

— Egyszerű az én dolgom — hárítja el magától a dicséretet Turai János. — Hat belső és egy külterületi kézbesítő hordja ki az újságokat. Ha ők pontosan, precízen dolgoznak, meg tudjuk tartani az előfizetőket. Csupán egyszer évente, a lapszervezési kampány idején van szükségük külső segítségre. Sokat köszönhetünk Káplár Adolf elvtársnak, a községi pártbizottság propagandistájának, aki mindent megtett azért, hogy elérhessük ezt a mi viszonylatunkban magas előfizetői számot.

A hivatalnál dolgozó három szocialista brigádból az egyik Dobó István nevét viseli. Ez a lapterjesztők kollektívája. 1967-ben alakultak meg, az alapító tagok közül ötven most is együtt vannak, a két

új kézbesítő is beilleszkedett már a közösségbe. Kiváló munkájukat még a hivatalvizsgálatkor is elismerték, ezért kissé meglepődtem, amikor meghallottam, hogy a szocialista címmel magasabb minősítésre mégsem jutottak eddig erejükből.

— Egy kitűnő kollektívának nemcsak a munkában kell élenjárnia, hanem az egyéb előírások megtartásában is. Igaz, mindössze egyetlen probléma van velük — időnként munkaidőben is fogyasztanak szeszest italt — (de ez nálunk nagyon súlyos vétésnek számít. Csak akkor léphetnek előbbre, ha többé nem szegik meg ezt az előírást sem — szolgált a minősítés magyarázatával Bódi István.

Pedig a brigádban kitűnő a kollektív szellem. A Németh testvérek, Gál János és Tóth József már régi postás dolgozók, akik helyismeretükkel, szakmai tudásukkal mindig segítettek az újonnan munkába álló brigádtagokat. A magánéletben is összetartanak. Jelenleg két brigádtag is építkezik, s a napi munka után Henézi Imréékhez hordják a téglát, vagy Németh Imre készülő házához fuvarozzák az építőanyagot, segítenek az építésben. Munkájukkal kapcsolatban két kérdésük is van: az egyik, hogy adjanak még 30–30 Nők Lapját és Képes Újságot — ígéri, hogy ugyanennyivel növelik a Népszabadság és a megyei lap vásárlóinak számát. A másik egy gyakorlati kérdés: amióta egyesített kézbesítőként dolgoznak, naponta 330 újságot visz ki egy kézbesítő az árusításra szánt példányokon és a leveleken kívül. Ehhez a jelenlegi postástáskák már kicsi. Nem lehetne nagyobbakat csináltatni?

— sch —

CSÚCSFORGALOM ELŐTT

Levelek és küldemények „átjáróháza”

Túlzás nélkül állíthatjuk, hogy a 72-es postahivatal a magyarországi levelek és küldemények „átjáróháza”. Egy viszonylag csendes, október végi napon — amikor a szakemberek szerint a legkisebb a forgalom — 839 ezer küldeményt irányítanak rendeltetési helyére. Ebben a hivatalban dolgozzák fel a vidékre és külföldre küldött leveleket, valamint a mozgópostáról és külföldről hazánkba érkező küldeményeket. Szűnét nélkül, éjjel-nappal dolgoznak itt a postások, az ő lelkiismeretes és pontos munkájuknak köszönhető, hogy egyre zökkenőmentesebb a levélforgalom.

Idén szeptember 3-a óta — csakúgy mint az ország többi postahivatalában — jelentős változás történt a hivatal életében: irányítószámok szerint dolgozzák fel a küldeményeket. A szétosztásra ugyan még nem állnak gépek rendelkezésükre, a feltételek azonban mégis megérték arra, hogy a korábbi postaföldrajzi — 11 vonalcsoportos — felosztás helyett az úgynevezett göctéri elosztást vezessék be, mivel a hazai küldemények kilencven százalékán megtalálható már az irányítószám.

Mit jelent ez a 72-es életében, hogy sikerült átállniuk a dolgozóknak és mit tett a hivatal a közelgő csúcsforgalom megszervezése érdekében. Ezekről a kérdésekről beszélgettünk Székelyhídi Lajossal, a hivatal vezetőjével.

— Teljesen át kellett szerveznünk a munkát — mondta. — Régi dolgozóink, akik szinte becsukott szemekkel szortírozták a küldeményeket a 11 különböző vonalcsoportba, most a 9 göctéri elosztású osztályozzák a leveleket. Ez a munka nem igényel olyan nagy földrajzi — elméleti és gyakorlati — tudást, mint a korábbi, azonban azt is kell tudni, hogy a külföldről érkező küldeményeknek csupán 50 százalékán lelhető fel az irányítószám, s így lényegében kettős feladatuk van rutinos szétosztóinak: hol a szám, hol a helyiségnév szerint kell a megfelelő rekeszbe csoportosítani a küldeményeket. Eppen ezért úgy szerveztük meg a munkát, hogy ezt a nehéz feladatot a legrégebb dolgozóink kapták. Egyébként összesen 6100 új fiókot láttunk el felirattal.

— Nincs munkaerőhiány?

— Szerencsére ez már a múlté. Négyórás mellékfoglalkozásként összesen 50 külső, besegítő dolgozót sikerült alkalmaznunk, s még azt is elmondhatom: válogathatunk is közöttük. Először az egyetemeken és főiskolákon próbálkoztunk külső munkatársakat szervezni, ám ez nem vezetett eredményre. Később plakátokat helyeztünk el a hivatalban és magunk is meglepődöttünk, hogy milyen sokan jelentkeztek. Ezeket az embereket a feldolgozás második fázisába állítottuk be, nekik az a dolguk, hogy egy-egy göctérületen belül a megfelelő rekeszbe tegyék a küldeményeket. Kizárólag délután 17 és 21 óra között dolgoznak. Az átállással kapcsolatban a tapasztalatunk, hogy jól megy a munka, a korábbi évekhez képest gyorsabban és pontosabban.

— A csúcsforgalomban azonban több segítő kézre lesz szükségük...

— Természetesen. A Postaforgalmi Szakközépiskola december 17–30-a között naponta 30–70 tanulóit küld hozzánk, kizárólag lányokat. Ők a levélfeldolgozásban segídenek majd. Ugyanakkor a Postatiszti Tanfolyan hallgatói bekapcsolódnak a nagy munkába, rájuk a külföldi küldemények szétosztásánál számítunk.

— Mikor kezdődik a csúcsforgalom?

— Évtizedes tapasztalatok szerint már november közepén megindul a levéláradat külföldre, a belföldi forga-

lom december 10-től kezd fokozatosan növekedni és december 20-a táján tetőzik. Ekkor naponta 3–3,5 millió küldeményt kell feldolgoznunk. Hogy ez milyen erőmegfeszítést kíván a postásoktól, gondolom, nem szükséges hangsúlyoznom. Dolgozóink nagy többsége, kétharmada, önként vállalja a túlórázást, természetesen a törvény adta lehetőségeken belül, összesen 40 órát. Besegítő dolgozókkal nem is tudnánk meggyűrűközni a feladattal, mindennek előtt saját magunkra vagyunk utalva.

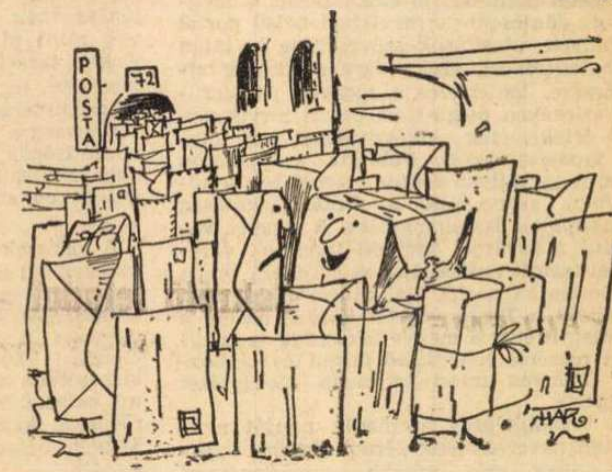
— Hogy állnak a szervezéssel?

— Részletes „haditervet” dolgoztunk ki. A főmunkahelyek mellett pótmunkahelyeket létesítünk, amire elsősorban az öt kiemelt városba — Miskolcra, Debrecenre, Pécsre, Győre és Szegedre — valamint a 2-es göctérületre (Pest megye) irányuló küldemények miatt van szükség. A nagyalakú küldemények feldolgozására — amelyekkel bizony sok probléma adódik — a hivatal kultúrtermét használjuk fel. Persze a felvételi osztályunkon is megerősítjük a szolgálatot. A munkaerő-irányításról már beszéltem, ezért inkább az anyag- és eszközbiztosításról kell néhány dolgot elmondani. Kevesen tudják, hogy a mi hivatalunk látja el az egész országot zsakkokkal. Mintegy 202 pénzes-, levél- és hírlapzsák van a birtokunkban. A csúcsforgalomban a tartalékszakkokra is szükség lesz, ezért már most úgy intézkedünk, hogy házi mosodánk időre végezze el a zsákok tisztítását, javító részlegünk pedig a rendbehozatalukat. Gondoskodunk arról is, hogy a zsákok forgási sebessége — az, hogy gyorsan visszaérkezzenek a vidéki hivatalokból — megkészszerződjön. Hasonló tennivalónk akad a gyűjtőtáskák vonatkozásában is, hiszen Budapest naponta 1200 levélszekerényt kell kiüríteni, délelőtt egy, délután két alkalommal. Tehát a tartaléktáskákat is „bevetjük”, s valamennyit kifogástalan állapotba kell hoznunk. Nem mellékes az sem, hogy a kötegelő készülékek is jó állapotban legyenek, hiszen ezekkel is mi látjuk el az ország postahivatalait. Az ELGEP és az UNITECHNIKA vállalat már megkezdte a kötegelő fejek javítását. Számunkra hat modern kötözőgépet áll rendelkezésre, ebből kettőt most javítanak. Ami az anyagmozgatást illeti, rengeteg peronkocsira, villamostargoncára és kézikocsira lesz szükségünk a csúcsforgalomban. Ezeknek a karbantartási és felújítási munkáit a Járműtelepen végzik.

— Tehát nem tartanak attól, hogy fennakadás lesz a munkában?

— Nem, sőt azt reméljük, hogy ebben az évben még gyorsabban és pontosabban sikerül majd rendeltetési helyeikre továbbítani a küldeményeket. Nem akarok nagy szavakat használni, de postásbecsület is létezik még, s ez legalább olyan fontos, mint a szervezés, a megelőző munka. Dolgozóink érzik is, tudják is, hogy milyen nagy feladatot kell teljesíteniük.

(D. S.)

Repülőposta-akció Moszkvába!

KISZ-szervezet pedig ígéretet tett arra, hogy a jövő év nyarán megrendez egy külföldi utat. A többit talán maga a KISZ-titkár mondja el — fordul barátságosan Sárfi Istvánhoz a hivatalvezető.

— Elhatároztuk: arra törekszünk, hogy a külföldi utunk minél olcsóbb legyen. Célunk az volt: minél több fiatal vegyen részt rajta. Felvettük a kapcsolatot az Express Utazási Irodával és egy 9 napos Moszkva—Leningrád utat választottunk. Utazás Moszkvába és vissza Budapestre is repülőgéppel. Leningrádba pedig vonattal, első osztályú hálókocsin. A 9 napos szovjetunióbeli tartózkodás költsége személyenként 3560,— forint volt.

— Ennyibe került volna, ha azt a bizonyos akciót nem vezették be? — szölok közebe.

— Igen, ennyibe került volna, azonban nagyszerű gondolatunk támadt. A moszkvai út költségére: társadalmi munka + előtakarékosági akciót szerveztünk, 10 hónap időtartamra. Az abból állt, hogy az útra jelentkezőknek havonta kellett 16 óra társadalmi munkát végezni hivatalunk csomagosztályán. Az előtakarékoság pedig azt jelentette, hogy a fiatalok havonta 160 forintot fizettek be az útra a hivatal pénztárába. Az akció ideje alatt minden résztvevő 160 óra társadalmi munkát végzett. A munka értékét 1600 forintban állapítottuk meg. Így tehát a fiatalok társadalmi munka ellenértékéért 1600 forintot nyertek, előtakarékosággal pedig szintén 1600 forintot takarítottak meg. Összesen ez 3200 forint. Az utazáshoz hiányzó ezen felüli összeget pedig a KISZ és a szakszervezet közösen fizette ki a fiatalok részére.

— Hogyan fogadták a fiatalok az új kezdeményezést? — Hogy lelkesedéssel — veszi vissza a szót Chikán István hivatalvezető. — Mindjárt el is neveztek repülőposta-akciónak. A fiatalok az akció keretében nemcsak hogy könnyebben tudták kifizetni az utazás költségeit, de meg kell mondanom, a hivatal vezetősége válláról is — a tíz hónap alatt — levettek egy terhet! Hogy érthetőbben fejezzem ki magam: nálunk a hivatal csomagosztályán már évek óta agaszgató a munkaerőhiány. Tehát a moszkvai akciónak részt vevők társadalmi munkája egy csapásra feleltette velünk a csomagosztály nehézségét.

— Most, hogy e nagyszerű kezdeményezés fényesen sikerült, rendeznek-e jövőre is hasonló akciót?

— Igen, már megkezdődött az újabb akció tervének elkészítése, mégpedig „Akció Bulgáriáért” elnevezéssel. Biztosak vagyunk benne, hogy idén sok jelentkező lesz, szeretnénk, ha minél több fiatal dolgozónk jutna el Várnába, az „Aranyhomok” tengerpartra — mondja Sárfi István.

Kovarcsik Pál

A Verseny utca elején, a Népstadion tőszomszédságában van a mozgópostások fellegvára, a Budapest 78-as postahivatal, más néven mozgóposta-főnökség. Benn az udvar területén pezsgő élet folyik. Az arra járók figyelmét nem kerülik el a hatalmas csomaghegyek. Vannak, akik meg-megállnak és kíváncsian szemlélik, amint szorgos postáskezek válogatják szét az ország minden tájára érkező csomagokat.

Cikkünk témáját ezúttal a hivatal KISZ-szervezete „szállította”. Pontosán egy évvel ezelőtt a hivatal KISZ-alszervezete egy nagyszabású repülőposta-akció tervét készítette el. Oly egyedülálló kezdeményezés volt ez, hogy annak idején nemcsak a Postás Újság, de egyes napilapok is beszámoltak arról, mi készül a Budapest 78-asban. Most 1973 nyarán a népszerű akció befejeződött és tegyük hozzá, nagy-nagy sikerrel. Az akció keretében 72 postásfiatal töltött 9 felejthetetlen szép napot a Szovjetunióban.

Először a hivatalvezető Chikán István a táján kopogtatlam.

— A repülőposta-akciónkról akar írni... akkor egy kis türelmet kérek! — Majd telefon után nyúlt és kisvártatva megjelent az ajtóban Sárfi István KISZ-titkár és Kánya Gyula osztályvezető-helyettes.

Már négyen vagyunk, valóságos kis kerekasztal-beszélgetés kezdődik.

— Honnan adódott a postaakció gondolata?

— Talán abból indulunk ki, hogy a mi hivatalunkban nagy hagyományai vannak az országot járó turisztikai mozgalomnak. Évente rendezünk hazánk legszebb tájaira autóbusz-kirándulásokat, amelyen dolgozóink mindig szép számmal vesznek részt. Az utóbbi időben felmerült olyan igény — különösen a fiatalok részéről —, hogy rendezzünk az ország határain túli turistautazást. A fiatalok kérését megvitattuk, majd jóváhagytuk. A

Egységes szemlélet, egységes joggyakorlat

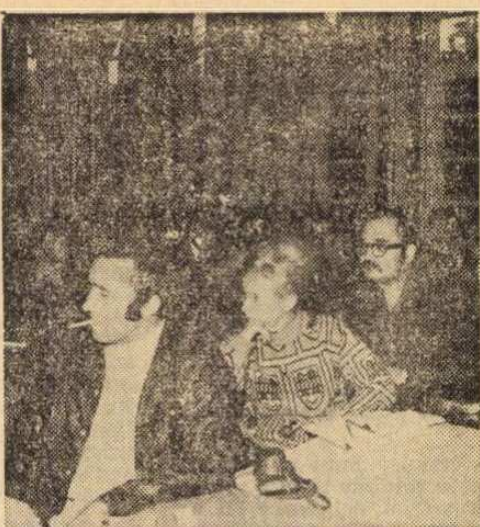
A postás jogászok ez évben — szeptember hó utolsó és október hó első napjaiban — a balatonalmádi postás üdülő csodálatos környezetében találkoztak. A továbbképzést gondos előkészítő munka előzte meg, melynek során a Vezérigazgatóság Jogi és Igazgatási Szakosztálya — figyelembe véve az előző találkozó óta eltelt két év jogszabályváltozásait — az előadások témáitervének összeállításához a középokú postaszervek jogászeitől kért véleményeket, javaslatokat. Ennek érdekében a Postavezérigazgatóság jogi és igazgatási szakosztályának szervezésében időközönként megrendezésre kerül a jogászok továbbképző tanfolyama.

A tanfolyamon előadások hangzottak el többek között a jogszabályszerkesztési munka jelenlegi állásáról, a készülő postai vonatkozású jogszabálytervezetekkel kapcsolatos problémákról, a postai közterület-használattal összefüggő jogi munkáról és annak során szerzett gyakorlati tapasztalatokról, a távközlési vezeték rongálásával, összefüggő bírósági perek tapasztalatairól, a kisajátítási eljárásokkal kapcsolatos kártalanítási ügyekről stb. Fontos helyet foglalt el az előadások között a postaszervek szerződéskezelésének összefoglaló értékelését és a szerződéskezelések során tapasztalt hibákat taglaló előadás.

A bevezető előadást dr. Gelencsér József, a Vezérigazgatóság jogi és igazgatási szakosztályának vezetője tartotta. Ismertetette az igazgatási munkavégzés legcélszerűbb módszereit és értékelte a közelmúlt tapasztalatait. Kiemelte, hogy az igazgatási tevékenység egyre jelentősebb szerepet tölt be a középokú postaszervek és a Postavezérigazgatóság munkájában. Különösen megnőtt a jelentősége a vezetői munkát segítő tevékenységnek. Idetartozik többek között a vezetői döntések jó előkészítése, a meghozott döntéseknek megfelelő belső postai szabályok, utasítások szövegezése és talán a legfontosabb, azok végrehajtásának ellenőrzése. Ismertetette a megyei- és kerületi szinteken megtartott postai tervismeret-értékelések előkészítésével kapcsolatos tapasztalatokat. Felhívta a figyelmet arra, hogy milyen fontos e területen a középokú szervek és a Vezérigazgatóság munkájának összehangolása. A megyei, valamint a fővárosi kerületi tanácsok vezetőivel tartott tanácskozások célja egy olyan közvetlen kapcsolat kialakítása a tanácsok, valamint a Posta vezetői között, amely a kerület, illetve a megye lakossága és közéleti részéről jelentkező postai és távközlési igények mind teljesebb kielégítését szolgálja.

A továbbképzés harmadik napját nyugodtan nevezhetnénk „érdekvédelmi nap”-nak, vagy még inkább „szakszervezeti nap”-nak is. Ekkor hangzott el ugyanis két olyan előadás, amely témáját illetően és a hozzászólások nagy számából megítélhetően a legnagyobb érdeklődést váltotta ki, ezen túlmenően pedig az ismertett jogi kérdések a legközvetlenebbül érintik és érdeklik a postás dolgozókat nagy többségét.

Szakszervezetünk jogtanácsosa ismertetette az üzemi baleseti kártérítési jogi alapjait. Előadásának bevezetőjében helyesen emelte ki, hogy a dolgozó emberről való gondoskodás egyik legfontosabb oldala, hogy — életének, egészségének a lehető legteljesebb védelmén túl — amennyiben üzemi balesetet szenved, a munkáltató a dolgozó teljes kárát megtérítse. Ismertetette a legfontosabb jogszabályi rendelkezése-

ket, a Legfelsőbb Bíróságnak ilyen ügyekben hozott elvi döntéseit, irányelveit. Részletesen kitért az egyes — a postai jogi gyakorlatban előfordult — esetek során tapasztalt hiányosságokra. Felhívta a figyelmet arra, hogy a jogászok az üzemi baleseti ügyekben is a munkáltatót képviselik, a postaszerv érdekében járnak el, de tevékenységüket a dolgozó emberről való gondoskodás vezérleli, mert a törvényesség követelményének is az felel meg, ha a Posta érdekében végzett munka során balesetet szenvedett dolgozót megillető teljes kárt megtérítjük és a nyereségérdekeltség, a vállalati érdek helytelen értelmezésével a dolgozók jogait nem csorbítjuk.

A délután elhangzott előadás a lakásépítés vállalati támogatására vonatkozó jogszabályok és postai rendelkezések változásairól szólt. A különböző támogatási formák ismertetésén túl az előadó elmondta, hogy a Posta 1971-ben a fejlesztési alapjából 34,5 millió, részesedési alapjából közel 2 millió, 1972-ben pedig 31,5 millió, illetve 18 millió forintot juttatott dolgozói lakásépítésének támogatására. Ez a hatalmas összeg közel ezer postás dolgozó lakás-gondjainak megoldását segítette enyhíteni. Az előadás támpontot nyújtott a postás jogászoknak abban is, hogy jogi munkával, mint pl. az építőközösségi szerződés vagy a társasháztulajdon alapító okirat elkészítése, segítséget nyújtsanak a dolgozók lakásépítkezéseikhez. Természetesen ez a tevékenység a jogászok nem munkaköri kötelezettségük, de társadalmi munkaként dolgozóik lakáshelyzetének enyhítése érdekében szép emberi gesztus, ha megteszik.

A jogászok egyik fontos feladata a munkafegyelmeg megőrzése, illetőleg az, hogy a fegyelmeg megszilárdításához segítséget nyújtsanak. E tevékenység elősegítése érdekében a tanácskozáson résztvevők — előadást követő konzultáció keretében — kicserélték tapasztalataikat a munkafegyelmi helyzet értékelésével, a fegyelmi eljárásokkal kapcsolatban és megvitatták a Fegyelmi Szabályzat alkalmazásának problémáit.

A tanfolyam munkáját, értékelő záravában dr. Harsányi Zoltán, a Vezérigazgatóság jogi és vizsgálati ügyosztályának vezetője annak a véleményének adott kifejezést, hogy a továbbképzés eredményesen szolgálta azt a célt, hogy a postás jogászok — dolgozzanak bár az igazgatóságon, a szakszervezetben vagy a Vezérigazgatóságon — munkájukat összehangolják, eredményesen végezzék. Az egyre fokozódó követelményeknek a postás jogászok csak úgy tudnak eleget tenni, ha a jogi és igazgatási munka minden területén kialakítják az egységes postai jogi szemléletet és gyakorlatot.

Dr. Széll István
Dr. Odri Mihály

„Laptolvajok” kerestetnek

Elkészült a Magyar Posta első félévi kárstatisztikája. Az „eredményekről” beszélgetünk a Posta-vezérigazgatóságban dr. Fráter Béla revizori ügyosztályvezetővel, dr. Pál József főrevizorral és dr. Horváth Pál postaforgalmi ügyosztály előadóval.

Mint megtudtuk: az év első 6 hónapjában 8,3 millió forint kár érte a postát, valamivel több, mint tavaly, a hasonló időszakban. A beszélgetés során első helyen említették a szakemberek a küldemények gondatlan kezelését: a kár ugyanis 1,2 millió forint volt az első félévben, s ez nem kevés. Ami igen érdekes: ebből az összegből a hírlap — újságok, folyóiratok — fél-millióval „részesednek”, a főváros—vidék arány 40—60 százalék. A megállapítások szerint a szállított kötegek hiányosak, de „hol” és „ki-nél” vesznek el az újságok: a kiadónál, a mozgópostán, a hivatalban vagy a kézbesítő-nél — nem tudják. Éppen ezért rendelkezés jelent meg, miszerint novembertől számított kötegeket adnak ki, így

talán nyomára bukkannak a „laptolvajoknak”.

Hasonló nagyságrendű kárt okozott az elmúlt időszakban a postának a föld alatti kábelek rongálása. A tapasztalatok szerint sok esetben már a közgazgatási bejárások során sem ügyelnek eléggé, nem tudják, hol húzódnak-feksznek a kábelek, de hanyagul kezelik a gépeket is. A föld feletti hálózatrongálás kárösszege: 600 ezer forint.

Egyre növekszik a telefonrongálások száma is: tavaly 1445 fülkét rongáltak meg, az idén 2372-t, s a kár is megduplázódott. Míg tavaly első sorban az érmeke vadásztak, az idén inkább a szobák „díszéül” szolgáló levágott „kagyló-trófeák”. Emelkedő tendenciát mutat a forgalomban okozott gépjárműkár: eléri az 1 millió forintot. Ennek okát nemcsak a gépkocsik emelkedő számában kell keresni, hanem abban is, hogy egy megváltozott gépkocsivezető típus kezd kialakulni a postánál. (Például szelők vezetik a gépjárművet.) Egyetlen példát csupán: K. P. kábelcselész ez év január 2-án és 8-án is karam-

bolozott, ennek következtében 4 gépkocsi sérült meg, a kár 170 ezer forint volt. K. P. „mentsége”: beugrott helyettesíteni...

Nőtt a postai visszaélések „értéke”, de jóval kevesebb bírságot, kötbért és büntetőkamatot fizetett a posta, mint tavaly. Az elmúlt év első felében 400 ezer forintot — az idén 100 ezret. Igaz, a tavalyi önrévizió is „segítette” az összeg kialakítását — de, ezt a jó szándékú kezdeményezést a Pénzügyminisztérium úgy honorálta, hogy az önrévizió során feltárt újabb hibákért nem kellett bírságot fizetni. Nyilván — nagyon helyesen — így gondolkodnak a postánál: a szabályok betartásával — KRESZ, műszaki bejárás, pénzügyi szabályok — a postás dolgozókat védik.

De hadd tegyük hozzá: a társadalmi tulajdont is védik — s ez már valamennyiünk közös dolga, ezért már a posta valamennyi dolgozójának tenni kell — erejéhez, képességéhez képest minél többet, hisz valamennyiünk pénzéről, tulajdonáról van szó.

baj azonban, hogy a munkánkat kétszer annyi energiával tudjuk csak elvégezni. Így például a kezelés biztonságát nagyon nehezen lehet garantálni, hiszen reggelként csatához hasonlóan az iroda: minden szerteszét van — mert rendet tartani egyszerűen nem lehet —, a kézbesítők pedig a ládán szorongva válogatják a küldeményeket, számolják a pénzt. A múltkorjában hogy hogy nem, de 500 forint elvesszett, amit Puskásnénak a saját zsebéből kellett pótolnia. S elgondolhatja, hogy érintett bennünket, amikor egy ellenőrzés alkalmával azt a bejegyzést kaptuk: nem elég-e gondosan tároljuk a csomagokat! Mivel egy részüket az előszobában — ahol az ügyfelek járnak-kelnek — vagyunk kénytelenek felhalmozni. De hát hová tegyük őket? — mutat a kicsi szoba egyik sarka felé, ahol a fogasra akasztott kabátok galériájáig halmozódnak fel a különböző nagyságú csomagok.

— Nem bővíthető valahogyan ez a szoba? — Dehogynem! — vágják rá szinte kórusban. — A házban lakó nyugdíjas hivatalvezető már felajánlotta a konyháját, aminek ha kivennék a falát, máris több helyünk lenne. A legjobb megoldás azonban az volna, ha a közvetlen mellettünk álló — szintén a posta tulajdonában levő — épületet megkapnánk. Ugyanis már legalább két éve elköltöztött belőle az ott lakó házaspár, s azóta is üresen áll a legalább négy helyiségből álló ház.

— Nem kérték még az illetékesektől? — Számtalanszor. S a válasza: majd építenek új, modern hivaltalt... Dunavarsányban négy esztendő alatt hat hivatalvezető váltotta egymást. S a szak-társnők elkeseredésükben már azt is elhatározták: egyszerre adják be a felmondásukat. Mert hiába a 8 órai nyitási: 7-kor be kell jönniük, ha a munkát rendesen akarják elvégezni; hiába a szombati 12 órai záróra, ha a zárólat csak a 16.22-es mozgópostával tudják továbbítani, illetve addig bent kell rostokolnia a hivatalvezetőnek; s hiába a hivatalos óra is, ha Puskásné, aki a hírlapokat is kezeli, csak este, otthon képes ezt a feladatát is ellátni.

A három asszony munkája ellen az ellenőrzések egy-szer sem merült fel eddig komoly kifogás. De mint kesernyően megjegyezték: dicsekedni sem kaptak még.

Pedig, ha már segíteni nem tudnak egyelőre, rossz munkahelyi körülményeiken az illetékesek, nem lehetne legalább a munkájukat méltányolni...? L. S. ZS.

Taggyűlésekről jelentjük:

Érdekes témák foglalkoztatják a tagságot

A szokottnál sokkal jobban sikerültek a szakszervezeti taggyűlések a Csekkleszámláló Hivatalban. Azelőtt öt-hatan szó-laltak föl egy-egy taggyűlésen, most októberben tizen-tizen-öt. Mi az oka? Miért sikerültek jól a hivatalhoz tartozó mindhárom osztálybizottságon a taggyűlések?

Az osztálybizottságok kaptak ugyan közös szempontokat, de saját körülményeiknek megfelelően dolgozták ki a témákat. Így az átutalási utalvány-osztályon a beszámoló az osztálybi-zottság munkájának értékelése mellett főleg az ifjúsági tör-vény végrehajtásával foglalkozott (itt a dolgozóknak több mint 60 százaléka 30 éven aluli). Az ellenőrzési osztályon, ahol so-kan a nyugdíjkorhatárhoz közelednek, az ob-titkár az öregek napját emelte ki a témák közül. A forgalmi osztályon pedig az ifjúsági törvény, a VIII. szakszervezeti világkongresszus mel-lét inkább az új családvédelmi törvényt tárgyalta a beszám-oló.

Az átutalási utalvány-osztályon október 25-én megtartott taggyűlésen tizen szó-laltak föl. Sokféle témát érintettek. Adami-k Lajosné például értékelte az osztálybizottság munkáját, majd arról szólt, hogy náluk nagyon sok a kisgyermekes anya, ezért nehéz munka utáni megmozdulásokra szervezni.

Legelőször Kovács Rózsa kérdezte meg, mikor vezetik be ná-luk is a szabad szombatot. A többségében nőket foglalkoztató hivatal minden szakszervezeti taggyűlésén és termelési tanács-kozásán újra és újra sürgetik a nők a szabad szombatot.

Kiss József szakszervezeti titkár tájékoztatta a jelenlévőket, hogy 1974-ben bevezetik a szabad szombatot. Szeretnék ugyan

ezt már az első negyedévben megtenni, de előbb megfelelően át kell szervezni a munkát, hogy a feltételeket biztosíthassák. Számos olyan gondjokról is beszéltek a főlshó-lalók, amely a mindennapi munkájukkal kapcsolatos. Így például van, aki fölölegesen tartja a távozási könyvet, más azt vitatta, hogy lehet-e igazolatlan késés. Révai Auré- lia azt kutatta, hogy mi minősülhet hivatalos ügynek. A rendelet biztosít ugyan ha-vonta három órát a dolgozónak hivatalos ügyek intézésére, de a rendelet gyakorlati alkalmazása körül viták vannak.

Pataki Józsefné az SZTK tevékenységét bírálta, mert az ügyintézők nem minden rendeletet ismernek és ezért kellett neki is jogorvoslásért felsőbb szervhez folyamodnia. Ugyan-akkor megkérdte, hogy a 13. havi gyermekgondozási segély jár-e mindenkinek, vagy azt kérni kell.

Táppénzfizetési problémákról szólt Szüle Györgyné. Volt, aki azt kifogásolta, hogy november közepéig ki kell venni az éves szabadságot. Többen beszéltek a szakszervezet által rendezett egri kirándulásról, bírálták a szervezést.

A taggyűlésen jelenlévő Kiss József szakszervezeti bizott-sági titkár a felmerült kérdésekre válaszolt. Így elmondta, hogy a hivatal gazdasági és társadalmi vezetősége közösen határozta el: decemberben nem adnak ki szabadságot az év vé-gén összetornyosuló munkák miatt. A hivatalvezetőnek azon-ban joga van egyéni elbírálás alapján kivételt tenni.

A forgalmi osztályon dolgozók által fölvetett kérdések még szerteágzóbbak voltak. Pásztor Zoltánné, a családvédelmi tör-vényről szólt, ezzel kapcsolatban mondta, hogy szeretnének a női dolgozók kevesebbet túlórázni és nagyon várják már a szabad szombatot.

A taggyűlés érdekes témában szavazott. A tagság már évek óta támogatja a Ságvári Endre Leánynevelő Intézet tanulót. Tavaly könyvekkel ajándékozták meg őket. Az iskola igaz-gatója az idén azt kérte, hogy inkább pénzzel segítsenek most hozzá egy tv-vásárláshoz. Megszavazták a javaslatot.

A főlshó-lalók ismételtén visszatértek a munkakörülményeik-

re, a sok túlórára stb. Kovács Regina kérte, szervezzék úgy meg a munkát, hogy 18 óra után már ne kelljen dolgozniok. Ezen az osztályon már sokan szívesen tornáznak munka közben, hogy felfrissüljenek. Zavarja azonban őket az, hogy a nem tornázók élelődnék, mosolyognak rajtuk. A taggyűlésen felszólították „a nézőket”, hogy inkább ők is tornázzanak, mintsem hogy kinevessék a többieket.

Többen javasolták a szakszervezetnek, hogy az elmúlt évek-hez hasonlóan az idén is rendezzenek disznótörös vacsorát (a szakszervezeti titkár szerint az idén erre nincs pénzük!). Beszéltek a jelenlévők a munkájukat akadályozó tényezőkről is: kevés a választó, ha megromlik a kapcsológép, nem cserélik ki időben.

Temesvári Éva javasolta, hogy alakítsanak segítőbrigádokat, amelyek oda mennek, ahol nagyon összetörödött a munka. A jelenlévő osztályvezető Kelemen István szerint erre nincs mód, mert ezeket a brigádokat csak célprémiummal lehetne fizetni, ez viszont elvinné az érintett területen dolgozók pré-miúmat.

Az osztályvezető a túlórákkal kapcsolatban megállapította: a munkaidőt az egyenlőtlen anyag-beáramlás miatt nem tud-ják másként szabályozni.

Kiss József szb-titkár megjegyezte, hogy a hivatal vezetője már korábban elrendelte, most ismét megerősítette, hogy 11 óránál többet senki nem dolgozhat egy nap. Ha a munkát még akkor sem tudják elvégezni, a földolgozatlan anyagokat más-napra át kell tenni.

A szokottnál sokkal jobban sikerültek tehát a taggyűlések a csekkleszámláló hivatalban. Mi az oka ennek?

— Nem sokkal korábban voltak a termelési tanácskozások és sok téma foglalkoztatta még az embereket, aztán meg a be-számolókat is jól előkészítették — mondta Kiss József. — Igaz, sokan olyan témákat feszegettek, amelyek inkább termelési jellegűek, de így is örülünk, hiszen korábban nagyon pasz-szívák voltak az emberek.

(gerendás)

Igénylik a brigádvezetők segítségét

Október 18-án, szakszervezetünk székházában tanácskoztak a Budapest-Vidék Posta-igazgatóságához tartozó szocialista brigádok vezetői. A színháztermet zsúfolásig megtöltött hallgatóság előtt **Sütő István**, a Budapest-Vidék Igazgatóság, területi szakszervezeti tanácsának titkára köszöntötte az egybegyűlteket. Rámutatott, hogy az igazgatóság vezetői a párt- és szakszervezeti szervek nagy figyelmét tanúsítanak a szocialista kollektívák erőfeszítéseiről, akik a belső szükségesszerű kényszer hatására a hármas jelszó jegyében végzik nagy tiszteletet érdemlő munkájukat. Meltatta, hogy a kollektívák tagjai komolyan veszik a „Szocialista módon dolgozni, tanulni és élni!” jelszót, nem sajnálják az időt és a fáradságot, hogy annak szellemében cselekedjenek.

Kiemelte annak a jelentőségét, hogy a szocializmus építése során fokozott feladatot hárul a posta dolgozóira. Ezt a megnövekedett igényt, sokrétű tennivalót csak úgy lehet teljesíteni, hogy a brigádok tagjai tanulnak, képezik magukat szakmailag, politikailag, s fegyelmekkel vesznek részt a munkában, s fiatalabb társaik segítségével. Tényeket felsorakoztatott, biztató szavaival arra kérte a jelenlevőket, hogy állítsanak a szocialista kollektívák és főleg a brigádvezetők egyre nagyobb követelményeket a helyi vezetés és a szakszervezeti tisztségviselők elé. Munkaközlőnek azon, hogy a szakszervezet érdekvédelmi tevékenysége minden munkaterületen meghatványozódjék.

Tartalmi fejlődés

Sütő István megnyitó szavai után **Nagy Béláné**, az igazgatóság vezetője adott átfogó elemzést a szocialista munkaversenyről, s ezen belül a szocialista brigádok tevékenységéről. Kiemelte:

— Területünkön a brigádverseny számszerűen és tartalmilag egyaránt tovább fejlődött. 1973-ban 244 brigádban 2288 dolgozó versenyzett, 1973-ban pedig már 258 brigádban 2389 fő mérte össze naponta tudását. Erre az időszakra jellemző, hogy főleg ott alakultak versenyző kollektívák, ahol korábban brigádok nem voltak. A III. osztályú hivatalnál történt minősítés kedvezően hatott például Csömör és Seregélyes postahivatalok versenymozgalmára, de ezt tapasztalhatjuk például Aba Újlő és Tököli postahivataloknál is.

Az előadó megállapította, hogy a vállalatokat körültekintőbben állították össze, mint például a Salgótarján 1., a Székesfehérvár 1. és Tatabánya 1. postahivataloknál, de ide sorolható Cegléd, Gödöllő, Komárom, Bicske, Dorog, Orosháza, Pásztó, Pusztaszabolcs, Sárbozád és még egy sor hivatal, valamint az Észak-Pest megyei, a Nógrád megyei és a Komárom megyei távközlési üzem brigádjainak vállalásai. A jó példák mellett nem hiányzott az építő jellegű bírálat sem, mivel a hivataloknak mintegy 50 százaléka nem tartotta meg a vállalások felterjesztésének a határidejét.

Magasabb mércével

Nagy Béláné félreérthetetlenül fogalmazta meg, hogy

Élet- és munkakörülmények

Nagy Béláné részletesen szökött azokról a határozó tényezőkről, amelyek a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítása érdekében történtek. Számos hivatalban kicserélték a berendezéseket, gondoskodtak a téli hónapokban a korszerű fűtésről, a lényeg az, hogy csupán bűrtorbeszerzésre közel másfél millió forintot fordítottak. Tovább léptek előre a gépesítésben, ma már egyre több helyen a kerékpárok mellett gépkocsik állnak a rendelkezésre, de járatbővítésekre is sor került. Aztán részletesen ismertette a távbeszélő- és telephálózat fejlődését, majd befejezésül felhívta a figyelmet a most soron következő nagy karácsonyi csúcsforgalom sikeres lebonyolításának az alapos megszervezésére.

Hozzászólások

A tartalmas, s valóban a szocialista brigádok munká-

jának keresztmetszetét adó beszámoló élénk vita követte. Felszólaltak: **Burnyoczkó József**, Dunaujváros 1., **Palánki Jánosné**, Székesfehérvár 1., **Juhász László**, Fót, **Csordás Lajosné**, Tatabánya 1., **Malis Klára**, Dorog, **Szilágyi József**, Budapest-Vidék Igazgatóság, **Mészáros Gábor**, Budakeszi, **Farkas Józsefné**, Cegléd 2., **Virág Istvánné**, Salgótarján 1., **Hajdu Ilona**, Lepény, **Szabó István**, Dél-pest megyei Távbeszélő Ü., **Lukács Lajos**, Dunaujváros 1., **Bus Gyula**, Székesfehérvár 2., **Fazekas Kovács János**, Erd, **Szilasi Gyula**, Posta Vezérigazgatóság VII. szakosztálya, **Molnár Ferenc**, Salgótarján, **Prezenszky Józsefné**, Erd, **Ráttkai Ottóné**, Budapest-Nógrád megyei Távközlési Ü., **Pálfalvi József**, a szakszervezet központjának munkatársa, **Pintér Istvánné**, Vác 1., **Kopcsányi Sándor**, Nógrád megyei Távbeszélő Ü. és **Tabányi Mihály**, Dél-Pest megyei T. Ü. képviselőiben.

Palánki Jánosné:
— A Fidel Castro brigád 102,7 százaléka teljesítette háromnegyedéves tervét, sokat egyszerűsítettek, s most is egy javaslaton dolgoznak. A vezetőség odafigyel javaslatukra, meg is oldják azokat. Segítik a fiatalokat, így szívesen maradnak körükben. Megfogják a technikumból kikerültek kezét, s úgy kedveltetik meg vele a postás szakmát.

Juhász László:
— Hozzá hasonlóan mások is szóvá tették, hogy a hírlapok terítése nem megfelelő, s ez akadályozza az előgyűlési versenyüket. Szavából kicsendült, hogy mind a gazdasági vezetésnek, mind pedig a szakszervezetnek fokozottabb segítséget kell nyújtani ahhoz, hogy Fótan is zökkenőmentesen végezhesék munkájukat.

Csordás Lajosné:
— Nagy politikai jelentőségű eredményt könyvelhetünk el, mert Tatabányán az 6 járatukban az egy családra jutó havi hírlapelőfizetési díj 16 forintra rúg. Az eredmény értékét csak növeli az a tény, hogy a hírlapkezelők mind mind.

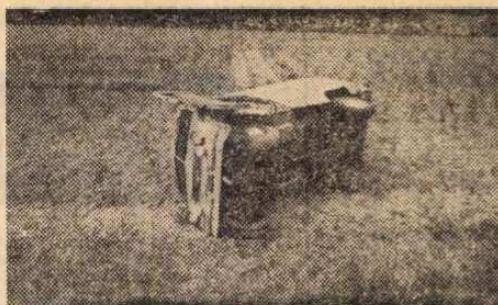
Malis Klára:
— Iró-olvasó találkozót szerveztünk, nagy volt az érdeklődés. Nálunk nagy gondot fordítottak a tanulásra, és a példás magánéletre.

Lukács Lajos:
— A munkahelyi iránti hűségről ne feledkezzünk meg. Harminchárom éve vagyok a postánál és büszke vagyok hivatásomra. Ne feledkezzünk meg, hogy szolgáltatást végzünk, mi vagyunk a lakosságért, legyünk udvariasak, viselkedjünk kulturáltan ügyfeleinkkel.

Fazekas Kovács János:
— Erden értesültünk róla, hogy Százhalombattán baj van a rádió- és tv-elfőfizetési díjak beszedésével. A brigádunk segített felszámolni a fogycsúszásokat. Közös ügyünk, hogy mindenütt rendben menjenek a dolgok.

Mint már említettük, csupán egy töredékét villantgatuk fel a tartalmas, gazdag gondolatokat ébresztő tanácskozásnak. Most újra a tettek a szó, hogy majd a következő összefüggés alkalmából újra legyen miről számolni a brigádok képviselőinek.

(abranko)

Fokozott ellenőrzés a közutakon

Budapest közlekedésbiztonságának fokozása érdekében a Budapesti Rendőrfőkapitányság október 1-től társadalmi erők bevonásával, a legkorszerűbb technikai eszközök alkalmazásával — az előző évekhez hasonlóan — kiterjesztett közúti ellenőrzést végez.

Az ellenőrzés szükségességét igazolja a még mindig igen magas baleseti események száma. A főváros gépjárműállománya az elmúlt 5 év alatt 50%-kal emelkedett. A gépjárműpark emelkedésével együtt nőtt a balesetek száma is. A társadalmi összefogással megvalósított intézkedések hatására ez évben a balesetek száma számszerűleg csökkent. Ezt a folyamatot hivatott elősegíteni az ellenőrzés is.

Az ellenőrzés kiterjed a járművek biztonsági berendezéseinek vizsgálatára, a közlekedési szabályok betartására, a közlekedésben, különösen a balesetileg igen veszélyes; gyors-hajtás, elsőbbségi jog megadása, ittas vezetés, előzés, szabálytalan kanyarodás, a gyalogosok esetében az úttesten való áthaladás, a közforgalmi járműveken történő utazás szabályainak ellenőrzésére.

A Budapesti Rendőrfőkapitányság ellenőrző munkájában számít a főváros lakosságának támogatására, megértésére és segítségére. A segítség legjobb módja, ha mindnyájan betartjuk a közlekedési szabályokat, egymással szemben türelmes és megértő, segítőkész magatartást tanúsítunk.

A TERÉZ TÁVBESZÉLŐ ÜZEMENBEN

A hónap minden utolsó szerdáján

Az első hozzászólások után a számok körül kerekedett vita. Vajon mekkora a népszavazás a Szovjetunióban és mit mutatnak a hazai statisztikák — tették fel többek is a kérdést **Simon Attila** szemináriumvezetőnek. A választ újabb hozzászólások követték, majd az előadás percekben belül adatokkal érvelő vitakörre alakult át.

Az aktivitásra tavaly sem volt panasz — jutottak eszembe Póda Sándor osztályvezető szavai, amikor a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Teréz Távbeszélő Üzemének hálózatos osztályán az idei első szakszervezeti szemináriumot hallgattam. Az új oktatási esztendőben a tavalyi 15-tel szemben idén 18 dolgozó jelentkezett a nyolc előadásból álló Világpolitika időszaki kérdéseit című szemináriumra. Köztük hat brigád, a Kozmosz, a Puskás Tivadar, a Kandó Kálmán, a Tancsics, a Gagarin, valamint a vonalszerelők és a készülékhiba elhárítók szocialista kollektívája is képviseltette magát.

A szaktársak nálunk mind olyan területen dolgoznak — mondta még a szeminárium előtt **Berdó István** szb-titkár —, ahol sok információhoz jutnak. A rádió, a tv, az újságok még tovább bővítik ismereteiket, s így a napi politika kisebb-nagyobb eseményeit — mint azt a korábbi évek tapasztala-

lata bizonyítja — közösen beszéljük és vitatjuk meg.

Az szb-titkár szavai magára valóban igazolják. Mert **Simon Attila** tmk-csoportvezető Hogyan élnek a szovjet emberek című előadásához hozzászólók valóban nemcsak a hangjukat akarták hallatni. A közel félórás ismertető után elsőnek **Konecsny Sándor** kért szót, s mint kiderült, alapos jártassággal bír az egy főre jutó realjövedelem és az életszínvonal minden lényeges ismeretében. De a Szovjetunió népeiről, a bérekről, a lakáshelyzetéről, a IX. ötéves terv eddigi eredményeiről, a szociális juttatásokról minden jelenlevőnek bőven volt mondanivalója. **Galó Györgyné** egy NDK-utazásának emlékét idézte fel, s részletesen szökött arról a beszélgetésről, amelyet ott nyaraló szovjet turistákkal folytatott. **Csizmadia Sándor** hálózatoszerelő a dolgozóknak juttatott ingyenes hétfői üdülőtellekről érdeklődött, a szakszervezeti titkár pedig — szintén személyes élménye alapján — a Fekete-tenger-parti beutalókról beszélt.

A személyes tapasztalatok közvetlenebbé tették a beszélgetést. Szóba került az élet-színvonal és a Szovjetunió nemzetközi szerepe, s 17 jelenlevő főleg hazánk ár- és bérvizsgálataihoz hasonlította a 109 név alkotta szövetségi köztársaság gazdasági helyzetét. **Juhász Mihály**, Her-

pai Imre és a többi hozzászóló a turizmusról, a szovjet hadi- és híradástechnikáról, valamint az elmúlt 56 év hatalmas fejlődéséről szökött bővebben.

A vitát és a hozzászólásokat hallgatva, **Póda Sándor** osztályvezető szavai jutottak az eszembe: a hálózatos osztályon a pártoktatással együtt a szakszervezeti szemináriumokat tekintik a dolgozók egyik legfontosabb ismeretbővítési fórumának. Ezt bizonyítja a további előadások is: Magyarország részvétele a nemzetközi szakszervezeti mozgalomban, az európai béke kérdése, a jelenlegi távolkeleti helyzet értékelése, a nemzetközi szakszervezeti mozgalom helyzete.

A kezdet kezdete, az idei első szeminárium tehát jól sikerült. Remélhető, hogy hasonló színvonalú és hasonló érdeklődésre számot tartók lesznek a következők is. Hogy mi a biztosíték rá? **Hajzer Lajos** központi szereplő a következő szavakkal válaszolt, amikor arról kérdeztük, hogy mit vár az idei szemináriumból:

— Politikai, világnézeti látóköröm bővülését és világnézetem megerősödését. Ha minden szemináriumon ennyit tudok meg, mint most, biztos, hogy az itt hallottak nagyban hozzásegítenek ehhez.

Csattanó helyett elég ennyit is. (bk)

1974. január 5-től:

HARKÁNYFÜRDŐ!

Új üdülési lehetőség nyílik elsősorban a reumatikus betegségben szenvedő postás dolgozók és nyugdíjasok számára. A Postások Szakszervezete a Postavezérigazgatósággal egyetértésben a Baranya Megyei Állami Építőipari Vállalattal megállapodást kötött — egyelőre 1974. évre — a vállalat harkányi, fűrdői üdülőjében 7 darab háromágyas és 1 darab négyágyas üdülőszoba bérbevételeire. A bérleti díj 1 millió 50 ezer forint, amelyért 612 fő kététes gyógyüdülését biztosítják.

A beutalót a térítés fejében teljes panzióban részesülnek, továbbá díjmentesen használhatják a vállalat termálvizes medencéjét és az üdülőben lévő szórakozási lehetőségeket. A fűrdőmedence közvetlenül az üdülőépület mellett helyezkedik el, nem fedett, azonban a szélétől télen palánk védi. Harkányfűrdőt gyógyvize miatt sokan kedvelik. Minden igényt

kielégítő, egyszerű strandját még a szomszédos jugoszláv vendégek is tömegével látogatják.

A 120 férőhely befogadóképességű üdülőben kifogástalan ellátás várja a beutaltakat.

Sajnos a háromágyas szobák miatt a házaspárok részére egy szobában az elhelyezést biztosítani nem tudjuk, ezért csak abban az esetben jelentkezzenek üdülésre, ha a külön elhelyezést vállalják.

A beutalójegyeket létszámamány és egyéb szempontok szerint a Területi Szakszervezeti Tanácsok kapják meg és a további felosztás saját hatáskörükbe tartozik. A beutalás joga az alapszervi szakszervezeti bizottságoké. Az üdülés igénybevételénél a SZOT üdülési szabályzata szerint kell eljárni.

Az üdülés tényét a szakszervezeti tagsági könyvben elő kell jegyezni. A beutalójegy a személyi igazolvánnyal és a tagsági könyvvel együtt érvényes.

A beutalók térítési díja felnőttek részére 14 napra 308.— forint. Ennyit fizet a nem postás hozzátartozó is, de az üdülést csak postás szakszervezeti tag hozzátartozójával együtt veheti igénybe.

A beutalójegyeket „férfi” és „női” felülbélyegzéssel adjuk ki. A megjelölés szerint csak férfi, ill. női beutaltaknak szabad kiadni a beutalót. Ellenkező esetben az üdülőben elhelyezni nem tudjuk az érkezőt, s ilyen címen útiköltségtérítést sem biztosítunk.

Az üdülőbe 3 évtől kezdődően gyermekek is (szülőkkel együtt) beutalhatók. Erre a célra 15 éves korig 196.— forintos gyermekbeutalót adjuk ki. A beutalt gyermekek a családos beutalások szabályai szerint az üdülés megkezdését megelőző egy héten belül orvosi vizsgálaton vesznek részt, s erről az egészségügyi lapot az üdülőben kötelesek leadni.

Az a gyermek, aki az üdülés megkezdéséig a 15. életévét betölti, a felnőtt térítési díjat (308.— forint) fizeti.

Az üdülés megkezdése előtt mindenkinek javasoljuk, kérje ki körzeti orvosa véleményét, a fűrdőzés időtartamát és hasznosságát illetően.

A beutaltak első csoportja 1974. január 5-én, szombaton kezd meg üdülését.

Piriczky György

Két újítási tanácskozás margójára...

Az újítómozgalmi évforduló postai eseménysorozatában megrendezték az első tanácskozásokat. A központi feladatok megvalósítása sok tényező függvénye; így a mozgalom fejlettségi színvonal, eredményessége, az adott terület sajátosságai, a dolgozók képzettsége stb. mind befolyásolják a tanácskozások színvonalát. Ezek ismeretében szinte előre meghatározható, hogy mennyire képes az adott kollektíva a központi problémák megvitatására, a mozgalom továbbfejlesztésének segítésére. Ez az elmélet, az eddigi tapasztalatok azonban figyelmeztetnek: nem mindenütt értették meg teljesen a tanácskozások céljait.

A Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság és a Központi Hírlap Iroda hasonló módon, műszaki-forgalmi konferencia keretében rendezte meg a tanácskozást.

A mozgalom eredményeit, színvonalát tekintve, az igazgatóság postaszinten is az élenjárók között van, ahol sok műszaki jellegű újítás, kvalifikált újítógárda, gyors ügyintézés, hatékony irányítás, újítók, szakvéleményezők versenye reprezentálja a mozgalmat.

A KHI újítómozgalmát viszont az utóbbi években kevésbé dicsekedhet hasonló eredményekkel, s ez nem csupán a területi sajátosságok következménye. Ezek alapján a központi kérdések megvitatására, javaslattevésre, de az egész tanácskozás színvonalára nézve az igazgatóságtól várhattunk többet.

Az igazgatósági tanácskozás beszámolója megfelelő indítást adott a vitához, alkalmas volt vélemények kiváltására. Minden tekintetben megfelelt a központi célkitűzéseknek. Ami elmaradt: az érdemi tanácskozás, az újítók és újítással foglalkozó dolgozók aktív részvétele, a be-

számoló bírálata és a javaslatok. Nem feltétlenül szükséges mindig valamilyen fórumon elmondani az észrevételeket, a jelenlegi tanácskozásokhoz viszont szervezősen hozzátartozna. A megválasztott küldöttek részére így csupán a beszámoló biztosított felkészülési lehetőséget.

A KHI tanácskozásán a beszámoló tartalmas, önkritikus volt. A vezetés, irányítás hiányosságai kellő súllyal szerepeltek, meghatározták a mozgalom fejlesztésének fő feladatait.

A beszámolót követően aktív vita bontakozott ki, sokan szóltak hozzá, vélemények, javaslatok érdemi segítségért adtak a helyi irányítás javításához, de a küldöttek felkészítéséhez is. A tanácskozás bizonyára elindítja a KHI újítómozgalmát is a fejlődés útján.

Egy postaszerv újítómozgalmában sem eredményez törést, ha a tanácskozás jelentőségében, színvonalában, tartalmában nem emelkedik ki az újítási anketok, tájékoztatók közül. Felvetődik azonban a kérdés: kinek a véleménye, javaslatai elvárásai alapján rendezzék a mozgalom központi problémáit, ha az érdemi hozzászólásra leginkább alkalmas kollektívák csak meghallgatják a beszámolót? Az aktivitás nem csupán az újítótól, de a rendező szakmai és mozgalmi szervek előkészítő munkájától, a résztvevők előzetes tájékoztatásától is függ!

A jobb eredményeket elérő postaszerveknél nagyobb a lehetőség, hogy a tanácskozáson a helyi problémák mellett többet foglalkozzanak a központi kérdésekkel, ezzel segítsék elő az országos tanácskozások jó előkészítését. A lehetőségekkel viszont az újítómozgalom 25. évfordulója tiszteltetésére élni is kellene.

Pálfalvi József

Új repülőgép a posta szolgálatában

A Szovjetunióban megkezdtek a Jakovlev tervező irodában szerkesztett, új postai küldemények szállítására kitűnően alkalmas, JAK-18 T típusú repülőgépek sorozatgyártását. A 4 férőhelyes gép óránkénti sebessége 300 kilo-

méter és kettős kormányserkezett. A hírek szerint a szovjet posta is kap ilyen repülőgépeket, amelyeknek fontos szerepük lesz, elsősorban nagy távolságoknál, a küldemények gyors szállításában. (APN-hírigyűzőnk)

Rejtvénypályázat

A Bu-vig. területén az üzem balesetek csökkentése érdekében 1973. évben több hatóság intézkedés történt. Ilyen volt a július hónapban megrendezett munkavédelmi vetélkedő, melyen 116 dolgozó vett részt. A vetélkedő folyamán elért legjobb eredményeket 2850 forinttal és 30 darab könyvvel jutalmazták meg.

A következő pályázat meghirdetése augusztus hónapban történt, a postás dolgozók kerékpáros közúti baleseteinek csökkentése érdekében. A kezdeményező Lichner Tibor, munkavédelmi előadó volt. A pályázat célja: a kézbesítők kerékpárjainak átfogó alapos műszaki felülvizsgálása.

A pályázat kiterjedt az igazgatóság területén működő III-IV. osztályú és megyei postahivatalokra. A 126 hivatalnak kiküldött rejtvényfelhívás mellé egy nagy formátumú fényképet csatoltak, melyen egy nem használható állapotban levő kerékpár volt látható. Feladat: a fényképfelvétel látható hiányosságok és szabálytalanságok felsorolása. A megfejtéseket

szepember 20-ig, szolgálati levelezőlapon kellett az igazgatóságra beküldeni.

A kiírás értelmében: „...a legjobb megfejtést beküldő dolgozók pénzjutalomban részesülnek”. A legjobb megfejtők kiválasztásáról és jutalmazásáról bizottság döntött.

A bizottság megállapította, hogy a kiírt határidőre több mint 600 dolgozó megfejtése érkezett be, és az írások alapján több dolgozó, valamint szocialista brigád rendkívül alapos következtetéseket levonó választ adott. Ennek alapján a tervezett 200 forintos pénzjutalmat igen jó megfejtés esetén 300 forintra emelték fel.

A bizottság az értékelést október hó folyamán befejezte, és összesen 117 dolgozót jutalmazott meg a fent említett összeggel.

Reméljük, hogy a fenti pályázat jelentősen hozzájárul a kerékpáros-balesetek számának csökkentéséhez. Értésünk szerint a következő munkavédelmi rejtvénypályázat tematikája a műszakiak részére már elkészült.

Császár János

POSTÁS-ÖVI

Kurucz Jenővel beszélgettem munkájáról, gondjairól, életéről. Felragyogott a szeme, amikor kislányáról, Lidiáról esett szó: — Olyan boldog vagyok, hogy a Gorkij-fasori óvodába járhat! Mindene megvan ott, örömmel megy minden reggel az oviba, szeret ott mindenkit, kitűnő az ellátás, valóságos paradicsom a gyerekeknek...

Belépek az óvoda ajtaján és valami különös varázs kerít hatalmába. A szobákban vidám gyermekrajzok hallatszik, s az első benyomásom az, hogy itt minden, minden a gyermekek érdekében történik.

Az óvodai ellátás nem csupán szociális juttatás a gyermekek részére, hanem komoly nevelési program szerint folyik a kis-, és nagycsoportos gyermekekkel történő foglalkozás, az iskolára való előkészítés.

Megtudom azt is, hogy milyen sok olyan juttatásban részesülnek a postás gyermekek, amelyeket más óvodákban nem kapnak. Így pl.: heti három váltásban korszerű, kényelmes ruhát, ezenkívül szappant, fésűt, törülközőt, egészségügyi papírt. Négy busz hozza-viszi az óvodásokat. Hetenként kétszer orvosi ellenőrzés van, télen kvarcolják a helyiségeket, s ha valamelyik gyermek nem jól érzi magát, egy kicsi betegszoba is rendelkezésre áll, amíg a szülő a gyermeket jón. Nyáron a nagycsoportosok részére kétéltű nyaralás Erdén. Sok a játékszert, s a jól felszerelt udvaron még fürdőmedence is várja a pancsolni szerető kicsiket.

— Hogyan történik az étkeztetés, mit kapnak pl. ma a gyermekek?

Nyugdíjas postások otthona

A Postások Szakszervezete VIII. kongresszusa határozata — több szociális intézkedés között — előtűzte ki a legnehezebb helyzetben élő nyugdíjasok életkörülményeinek javítását.

A határozat megvalósítására a Fővárosi Tanács VB Egészségügyi Főosztálya, valamint a Posta szakmai és szakszervezeti vezetői megállapodást írtak alá 40 szociális otthoni férőhely beutalási jogának biztosítására.

A Fővárosi Tanács illetékes osztálya vállalta, hogy ötmillió forint ellenében a Posta részére 40 férőhely beutalási jogát átadja. 30 férőhely a Budapest, XVII. kerület, Akácvirág utcában épülő szociális otthonban, 10 férőhely pedig az Egészségügyi Főosztály felügyelete alá tartozó bármely vidéki szociális otthonban rendelkezésünkre áll, amint a budapesti otthon üzembe helyezésére sor kerül.

A több, mint 40 férőhely kapacitású épület átadása 1974. első félévéig végre várható.

Az Egészségügyi Főosztály a Posta beutalási jogát erre a 40 férőhelyre a szociális otthonok fenntartásának ideje alatt végérvényesen tekinti. A férőhelyek működtetésével, üzemeltetésével kapcsolatban fedez minden költséget, visel minden terhet. A Postások Szakszervezetét a férőhely-üresedésekről minden esetben értesíti.

S. O. S. Életveszély!

Szokatlanul nagy készülődés, sürgős-forgás volt október 15-én a Posta Központi Hírlap Irodában. Fehérköpenyes orvosok, asszisztensnők várták a dolgozókat térítésmentes véradásra. A falakon gondolatébresztő plakát hirdette: aki vért ad, életet ment...

Sokan gyülekeztek a véradásra. Egyik-másik bizony nem kis félelemmel. A nők egymást bátorították: — Nem kell félni, semmi az egész. Kibírjuk.

Szabó Attiláné is a felölösök közé tartozott. Tekintete elárulta szorongását. Megkérdeztem: — Félés? És mégis adsz vért?

— Igen. Félek egy kicsit, mert rossz a vénám és nehéz tölem vért venni. De szívesen adok, vállalom ezt a kis szenvedést, mert arra gondolok, hogy a kórházakban fekvő betegek várják a vért és én is egy kicsit hozzájárulhatok, hogy újra egészségesek legyenek. Tudod, nekem is van két gyermekem, meg aztán... Nem tudom, hogy az és családomban kinek, mikor lesz szüksége ilyen segítségre. És őszinte lehetek? Jól jön az a két nap jutalomszabadság is, amit a véradásért kapok.

Dr. Karakasevich Iván osztályvezetőhöz fordulok: — Látom, mint szakmai vezető, jó példával jár elől a véradásban.

— En most nem mint szakmai vezető vagyok itt; emberit kötelességemnek tartom a véradást. Feleségem orvos, sokat be-

A beszélgetésbe most már Kovács Bori, a vezetőnő helyettese is bekapcsolódik: — Az étkeztetést a helybéli konyha látja el. 500 személyre főzünk, a Verseny utcai és Cházár utcai óvodák is innen kapják az ellátást. A mai menü: Reggeli: vajvas kenyér, téliszalámi, citromos tea. Ebédre paradicsomleves, töltött hús, burgonya, uborka, gyümölcs. Uzsonnára kakaó és sajót sült mészolós kalácsot kapnak a gyermekek. Igen sokszor üdítőt is kapnak az ebédhez.

Örömmel hallom a vezetőnőktől, hogy képesítés és számszerűség terén a személyi feltételek is biztosítottak. Régi, gyakorlott, hivatást szerető dolgozók vannak itt, s ha új személy kerül a nevelőgárdába, beilleszkedik az itteni nyugodt légkörbe.

A jó munkát tükrözi az a tény, hogy a szülői értekezleten a szülők megjelennek. Sőt sokszor a család többi tagja is eljön. Az értekezletek célja: összehangolni a családi és óvodai nevelést, — a gyermekek fejlődése érdekében. A vezetőnő nagyszerű kezdeményezése, hogy a Nótanás nevelési témával foglalkozó füzeteit árusítják a szülői értekezleten. Igen. Helyes ez. Nemcsak az óvodának kell lépést tartani a fejlődéssel, hanem a szülőknek is.

Körülmelegünk az épületben. Összbenyomás: tisztaság, rend, szeretetteljes, nyugodt légkör, és... boldog, ragyogó, vidám gyermekek. Az egyik csoport éppen énekel, a másik csoportban táncolnak a kicsinyek. Egyik-másik gyermek a vezetőnőkhöz szalad, bizalommal átöleli, hozzásimul. Szeretik őket.

Az ebédnél gyorsan fogy az étel, aki éhes, kaphat repetát. Ebéd után a napos fiúk, lányok nagy ügykezettséggel törlik le az asztalokat, mások szorgalmasan elrakják a székeket, a felszolgátottak elkerülnek, tiszta, szép, zöld takarókkal. Ezután pihenik ki a gyermekek a játék „fáradalmait”. A fejük alatt otthonról hozott kis ruhadarab, az otthon egy „darabja”, szívükhez nőtt tartozék. Elcsúszta a gyermekzaj, — pihenő következik. Az idő gyorsan elroppant, nehéz az elválás. A gyermekek kedvesen kiáltják: — Viszontlátásra! En is azzal köszöntem el, — a viszontlátásra!

... Mert vissza fogok még ide térni, hiszen az óvodai eredmények mindannyiunk ügye. Szívügyünk.

Villányi Jánosné

A 40 férőhelyre történő beutalási jogkörön túlmenően a postás nyugdíjasok további elhelyezési kéréseit ugyanolyan elbírálásban vizsgálják, mint bármely más vállalat nyugdíjasainak kérését.

A nyugdíjasok otthonába való elhelyezést kezdeményezheti az arra rászoruló személy, szakmai vagy szakszervezeti szerv, esetleg bárki más, aki a felvétel szükségességét tapasztalja, de az otthonba való felvétel előfeltétele, hogy a felvételre kerülő személy önmaga is kéri azt.

A kérelmet döntés végett először a Postások Szakszervezete Központjához kell benyújtani, ahol a szociális körülmények figyelembevételével bizottság dönt a beutalás jogosságáról.

A nyugdíjasok otthonában gondozási díjat kell fizetni. A teljes gondozási díj havi 1200 Ft, amit a gondozóknak kell megfizetni. Ha erre nem képes, a fennmaradó összeget a gondozott tartására köteles és képes kifizetésre, illetőleg gyermeke, vagy szülője köteles megfizetni. Nyugdíjjal rendelkező gondozott jövedelmének 80%-át köteles gondozási díjként befizetni. A beutaltnál visszatartandó összeg havi 100 Ft-nál kevesebb nem lehet.

A nyugdíjasok otthonában a lakók többágyas korszerű, szép lakosztályokban nyernek elhelyezést. Gondozásban, teljes ellátásban, orvosi ellenőrzésben részesülnek. Különböző kulturális programok és hasznos elfoglaltságok állnak rendelkezésükre.

Az Akácvirág utcai szociális intézményben „Nyugdíjas Postások Otthona” feliratú tábla fogja megörökíteni a Posta és a Postások Szakszervezete nemese elhatározását.

P. Gy.

születünk otthon a munkájáról. Tudom, hogy mit jelent a súlyos betegség a vér. A véradó legutóbb öröme az a tudat, hogy hozzájárulhat a betegek gyógyulásához.

A véradók sorában Sedi Ferencné is megkérdeztem: — Mond nagyon drukkolj?

— Nem. Egyáltalán nem drukkolok, nincs is mitől. Az egész nem fáj és ha fájni, akkor is adnék vért.

A beszélgetésbe a többi véradó is bekapcsolódott. Egy motívum csengett ki valamennyi szavából, — a segíteni akarási!

A beszélgetések után Hegedűs Istvánné, a KHI Vöröskereszt-szervezetének titkárságától kértem egy kis tájékoztatást.

— Hogyan fogadták a dolgozók a térítésmentes véradásról szóló felhívást? Milyen sikerrel zárult az agitáció?

— Elmondhatom, hogy a dolgozók megértették és átértékelték a véradás mely jelentőségét.

Nagy segítséget jelentett, és az eredményt kedvezően befolyásolta, hogy a szakszervezetől minden véradó két nap jutalomszabadságot kap. Komoly jelentősége van annak is, hogy a vezetők nagy része is jelentkezett véradásra.

A lelkesedést bizonyítja, hogy a jelentkezők száma 82 fő volt. Ebből 68 személy bizonyult alkalmasnak arra, hogy vért adjon, 19,74 liter vért gyűjt össze.

Végül dr. Mészáros Ferenc orvos nyilatkozott:

— Filmet kellene készíteni arról, milyen boldogság az, ha egy súlyos beteg felépül és visszatérhet a családjához. Mit jelent, hogy újra dolgozhat. En azt hiszem, hogyha mindenki csak egyetlen egyszer bepillanthatna egy műtőbe, ahol élet-halál harc folyik egy ember életéért, — még többen! — adnának vért. Minden véradót az a felemelő érzés tölti el, hogy segített egy embernek a halál torkából visszatérni... az életbe...

— villányi —

HEGYEN-VÖLGYÖN

— Feri, gyere, álljunk be postásnak! — a postamester várokozón nézett a már többször unszolt sovány fiatalemberre. — Itt vagyunk szembe veletek...

— Na, jó — állt Szóke Feri kötélinek, aki nemrég jött vissza hadifogságból, és arra gondolt, a seprűkészítés meg elmegy a postásság mellett is, különben sem csinálja majd sokáig. Egy kis fix most nem árt.

A Feriből azóta a Közép-Mátravidék Feri bácsija lett és még ma, huszonöt év után is postás. Közben a sóprűkészítés elmaradt, a kézbesíteni való nem kevesebb lett, hanem több, egyre több lett. Megszaporodtak az üdülők Mátraszintre környékén, az eldugott hegyoldalon úgy szaporodnak az üdülőházak, mint a nyulak.

A kültekre már hetente nem is egyszer vagy kétszer kell menni, hanem mindennap. A posta is elköltözött már a szomszédjukból, ki a főútra, az emeletes, szürkeköves szolgálatóháza, a korszerű ABC-áruház alá. Hatalmas ablakfal mögött az íróasztalok, a kézkapcsolásos telefonközpont már új telefonközpont váltotta föl, elől a kézbesítőknél külön szoba. Itt vár, készül a két kézbesítő Ferenc és György, hogy megtömjék 20-25 kilogramm súlynyi papírral a nagy méretű combot csapkodó barna táskát.

Feri bácsi mélyen barázdált, megviselt és idősebbnek látszik, mint társa, aki összes kerekarúd, erősebb csontozott.

— Nekem már a lábom kikészült — mondja. — Hét éve hordom a postát hegyen-völgyön keresztül. Hozzám tartozik Mátraszinttől, Szentábrahámtól, Falloskút, Bagolyirtás. Megosztjuk a munkát. Egyik hónapban én járok Falloskútra, meg Bagolyirtásra, a másikban Feri. Allig várjuk, hogy vége legyen ennek, arra a 16 kilométert is kell gyalogolni, Istvánba, Lászlóra busz megy.

Es mondja Sápási György, hogy télen sftalpakot köt, mert mégiscsak könnyebb. Hol lefelé csúszik, hol meg kapaszkodik.

Főcél: az olimpiai sportágak fejlesztése

A zöldgyepes nagypálya és a salakos kézilabda pályák egyformán „mozgásban” volt ezen a borongós október végi délutánon, amikor ellátogatunk a Bp. Postás Zuglói Sporttelepére, hogy egy kicsit körülmézzünk: mi a helyzet a szakosztályokban; milyen stádiumban van az utánpótlás-nevelés, s hetek múltán milyen mérleget zár az egyesület, amely 1974-ben nagyon fontos mérföldkövéhez érkezik.

Ünnepség, csendben

— Igen, talán kezdjük a jövő évi nagy jubileummal — mindta előjáróban Zsifros István, a Bp. Postás Sport Egyesület elnöke, aki több mint egy évtizede tölti be ezt a nagyon megszeretett funkcióját. Ő is, Pólya Lajos módszertani előadó is, vázlatosan tudta meg csak elmondani, hogy mit terveznek az egyesület fennállásának 75 éves évfordulójára.

A Bp. Postás házatáján nem szokásos a túl hangos ünnepség; ezt példázta a 60 éves évforduló is, így nincs különösebb programterv a háromnegyed évszázad megünneplésére sem.

— Annyit teszünk — folytatta az elnök — hogy tervezzünk egy jubileumi könyvet, amelyet saját nyomdánkban állítottunk elő, továbbá jubileumi jelvényt és emléklapokat készítettünk. A versenysportokat tekintve, a szakszervezet sakkban tervez jelentősebb nemzetközi eseményt. Tíz-tizenegyet ország versenyzőinek részvételére számítunk, s reméljük, hogy e csapatküzdelem lebonyolítása méltó lesz a szép jubileum esztendejéhez.

Ez az év egyébként asztaliteniszben — e nemzetközi viadalok jegyében — nagy sikersorozatot hozott a Bp. Postás számára: Klampár, Csikány, Márton és Sára egész sor győzelemmel tértek haza az angliai nemzetközi viadalról.

— E sikerekhez kapcsolódóan — folytatta az elnök — ebben a sportágban is szeretnénk nemzetközi viadalt rendezni, s az a tervünk, hogy a szintén kitűnő játékosok képviselői jogosítvány postás csapatot hívjuk meg Budapestre egy mérkőzésre.

A női tornászok az élen

A Bp. Postás 16 szakosztályában pezsgő a sportélet. Most az a cél, hogy az OTSH útmutatásának jegyében első sorban az olimpiai sportágakban gyorsítsák a fejlődést. Ilyen szempontból a női torna áll az élen, hiszen köztudott, hogy a magyar bajnokságban bronzérmes együttes válogatott versenyzőket és az utánpótlás nagy reménysejtel vonultatathatja fel.

Pólya Lajos mondta el, hogy a londoni Európa-bajnokságon is szereplő Császár Mónika mellett Szabó Zsuzsa, Sarkady Ildikó, Lőcsei Zsuzsa, Bogdár Erzsébet, Nagy Gabriella és Bartos Zsuzsa a szakosztály erősségei, akik Kovács Lászlóné vezető edző és Balikó Györgyi edző vezetésével ebben az évben is szép sikereket értek el.

— Ezt a munkát nagyon jól támasztja alá mind a nők, mind a férfiak szakosztályában a Bp. Postás sportiskolája — mondta a módszertani előadó. — Abban, hogy a női szakosztály 120, a férfi 90 tornászt vonultathat fel, a sportiskola jó nevelőmunkájának nagy szerepe. A lány sportiskolát Keszthelyi Rudolf, a fiúkét Halász Gyula vezeti, nagy kedvvel és hozzáértéssel. Jelenleg az a helyzet, hogy a férfi tornában jelentősebb a lemorzsolódás; több kiöregedett versenyző hagyta abba a rendszeres sportolást, így az utánpótlás-nevelés nagy feladata, hogy új tehetségeket hozzon a felszínre.

A kiemelt sportágak sorába tartozik a kajak-kenu is, melyben mintegy hatven ki-

hagyás nagy hátrányát kell behozniuk a szakvezetőknek. Evekig nem rendelkezett csónakházzal a versenyzőgárda, amely így érthetően lemorzsolódott. A munka nem is olyan régtől most már elkezdődhetett — egy teljesen fiatal egvűttes bevezetésével.

Markovics Árpád, a szakosztály vezetője mindent elkövet, hogy a mintegy 30 főből álló keret fiataljaiból ütőképes csapatot szervezzon.

Nagy hagyományok hordozója — folytatja Pólya Lajos — a kerékpárosok szakosztálya, amelyet — mint edző — most Dömötör Sándor vezet, Borbély Tibor szakosztályvezetővel együtt. Huszonöt versenyzőből álló gárdánk jelentős része fiatal, akik közül Kozma, Streng, Tajti, Prommer és mások még sok sikert szerezhetnek színecskéiknek. Az országos eredményeket tekintve, szakosztályunk 30 egyesület sorában a nyolcadik helyet vívta ki magának.

Ami labdarúgásban bíanyzik

Természetes, hogy előbb utóbb szóba kerül a labdarúgás ügye is, amiben különösebb dicsekvésre — sajnos — nem lehet ok. Ismert tény, hogy a csapat egyéves NB II-es szereplés után ismét az NB III kényerét eszi a „Közép csoportban — közepes szinten”. Kun Vilmos edző vezetésével olyan gárda van együtt, amely a csoport bármelyik csapatát legyőzheti, ha valóban lelkes és igazi akarással lép pályára. Ez sajnos nem mindig jellemző az együttesre, amelyről nyugodtan állíthatjuk az egyesület vezetői, hogy valóban amatőr alapon, egyetlen fillér anyagi juttatás nélkül, csak sportszeretettel játsza mérkőzéseit.

Csapatunknak van néhány erőssége — mondja Zsifros István — mint a 30 esztendő Iglói József és a 22 esztendő Pinter József, csatárok és az ugyancsak 22 esztendő Vas Pál balhátvéd. Ők is, a többiek is, valamennyien a posta dolgozói, akik vagy kézből ellenőrként, vagy pedig szakmájukban tevékenykednek. Nem vitás, hogy 1–2 jobb mezőnyjátékosra szükségünk lenne, de mert a főelv a saját nevelésű tehetségek felkutatása, az erősítés nem megy könnyen. Arra persze lehetőséget nyújtunk, ha egy-

egy játékos más egyesületekből szeretne átigazolni hozzánk.

A Bp. Postás egy nem olimpiai sportágban, a már említett asztaliteniszben szintén bronzérmes helyet vívott ki magának a magyar bajnokságban. A női csapat most NB II-es ugyan, de a férfiak gárdájával mindig számolniuk kell az élvonal legjobbjainak is. Emellett Temes Péter, a szakosztály vezető edzője szintén nagy gondot fordít a tehetségek felkarolására: Frank László, Fischer Ferenc és Milos János már ifjúsági korukban váltak az NB I-es felnőtt csapat standard tagjaivá.

Ifjúsági csúcstartó

Szót érdemelnek azok az erőfeszítések is, amelyeket az egyesület az atlétikai szakosztály megerősítéséért tesz. Vezető edzőjük: Csopaki István — érthetően — első sorban a válogatott kerettag, Hrenek János ifjúsági csúcstartó edzései szereplését kíséri különös figyelemmel. 800 és 1500 méteren áll rendre rajthoz ez a tehetséges futó, akinek országos ifjúsági rekordja a 800 méteren született: 1:48.9 perc. Magyar ifjúsági bajnoki címet jelentett ez a bravúros teljesítmény, a felnőtté viadalában az ezüstérem kivívása szintén bizonyította klasszisát.

Lehetne még beszélni a tömegsport bázisait tekintve — a természetjárók szakosztályáról, amely mintegy félszáz természetbarátot tömörít. Zoltán Imre, a szakosztályvezető több mint négy évtizede szerelme és propagátora a természet szépségeinek:

— Mindent összeszelve — fejezte be beszélgetésünket némi összegezéssel a sportegyesület elnöke — a nagyszerű sportkombinát, a jó tárgyi feltételek még jobb hasznosításával számolhatnánk, ha valamivel több anyagi és erkölcsi támogatást kapnánk. Az erkölcsi támogatást abban is értjük, hogy jó lenne nagyobb és lelkesebb közönség előtt vívunk hazai, vagy idegenbeli mérkőzéseinket a labdarúgásban, az asztaliteniszben, a kézi- és röplabdában, a tekében és más sportágakban. Erőt és kedvet adna a nagyobb figyelem a régebb óta sportolóknak, s azoknak a fiataloknak, akik még csak néha-néha gondolnak a nagy postáscsaládban arra, hogy aktív szereplőként keressék fel a sportok küzdőtereit...

Maros László

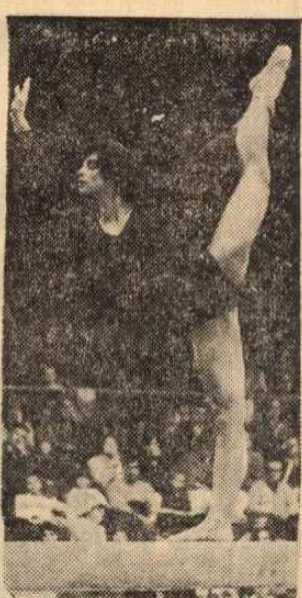
Gerendagyakorlata után percekig zúgott a taps a zsúfolt Sportcsarnokban, s talajgyakorlata is olyan kitűnő volt, hogy ezzel még jobban szerepelhetett volna a londoni Európa-bajnokságon. A mesterfokú női tornászajnokságon Császár Mónika a Bp. Postás SE kitűnő versenyzője 75.125 pontos teljesítményével szorult a második helyre a 75.800 pontot elért Medveczky Krisztina mögött.

A döntő előtt még nagyon izgult:

— Nem lehetne, majd a verseny után... — mondta bocsánatkérően, pedig mi már ekkor biztosan elégezhettük neki az ezüstérmes helyet a dobogón. Így eltekintettünk az „előzetes” interjútól, de a sikeres verseny után már felszabadultabban beszélt.

Elmondta: nagyon boldoggá teszi a második hely elérése ebben a rangos mezőnyben; kilencéves tornászpályafutással a háta mögött nem kis öröm a legjobbak között szerepelni ebben a nehéz sportágban. Tizennyolc esztendő, az Eötvös Loránd Tudományegyetem matematika-fizika szakos I. éves hallgatója, aki tanári pályára készül. De addig még hosszú az út, s remélhetően sok szép sportsíkkal lesz övezett.

Az ORT-n — 1970-ben — a harmadik helyen végzett a csehszlovákiai Gottwaldovában. Tagja volt a müncheni olimpia bronzérmes magyar csapatának, s gerendán megszerezte a negyedik helyet. Ugyanígy

Mónika felkészül

siker fűződött nevéhez a most lezajlott londoni Európa-bajnokságon is, amelyen gerendán és felemás korláton szerezte meg ezt a rangos helyezést:

— Aki híve ennek a szép sportnak — vallja sportága szeretetéről — azt megérti, hogy miért jelent nagyon sok örömet a szereken és a talajon végzett harmonikus mozgás. Az eredményes szereplés pedig erősíti a vonzódást; szerencse, hogy olyan mesterek keze alatt

gyakorolhatok, mint dr. Kovács Lászlóné, Benke Attiláné és Tamás Csaba.

Erdekes, hogy tornász-ideálja nem annyira ismert szovjet versenyző, mint a két hatalmasság: Korbut és Turiscseva. Mónikának az őket követő Szagyi mozgása tetszik a legjobban; legutóbb Rigában látta, ahol talajgyakorlata a Seherezáde zenéjére számára felejthetetlen élmény volt.

A szerek közül a gerenda és a talaj esik a legközelebb a szívéhez, de persze a többitől sem fél, mindegyikben otthon érzi magát. Nagyon szereti a szakosztályt; jól érzi magát a Bp. Postás SE nagy családjában:

— A kollektív szellem kitűnő, nagyon jó barátom vannak a csapatban — mondja. — A legjobban Sarkady Ildikóval értjük meg egymást, de mindenkit szeretek.

Terveiről szólva elmondta: az 1974. júliusában sorra kerülő várnai világajnokságra nagyon jól fel akar készülni. Szeretne a londoni EB-n elérteknél eredményesebben szerepelni. Egyéni életét tekintve mindent elkövet, hogy sikeresen végezze el egyetemi tanulmányait. Arról még nem döntött, hogy később, ha befejezi pályafutását, foglalkozik-e majd a fiatalok nevelésével.

Ahogy sportszeretét, lelkesedését, szerény modorát és felelősségtudatát ismerjük, jósolni is mernénk: Császár Mónika egy életre jegyezte el magát a tornasporttal...

M. L.

POSTÁS SPORTDELEGÁCIÓ PÁRIZSBAN

Izgatott, 24 főből álló csoport gyülekezett szeptember 6-án reggel a Keleti pályaudvaron: a PSE női röplabdacsapata, és a Pécsi PSE férfi kosarasai. Az izgalomnak kétös oka volt: hogyan állunk helyt a mérkőzéseken és megismerhetjük Párizst.

Szeptember 7-én délelőtt 10 órakor érkezünk a francia fővárosba. A Gare de l'Est-en megváróink a CS. PTT vezetői és a már Pécsen járt sportolók meleg és baráti fogadtatásban részesítettek. Vendéglátóink jóvoltából még aznap gyönyörködhetünk Párizs egyik nevezetességében az Etoile-n azaz Csillag téren álló Arc de Triomphe-ban. A Diadalív építését Napoleon 1806-ban rendelte el, és 1836-ban avatták. Méretei gigásziak: magassága 50 méter, szélessége 45 méter és íve alatt már sportrepülőket is átrepültek. A tér rászolgált nevére, a Diadalívnél 12 sugárút fut össze. A Diadalívtól a Concorde térig a Champs-Élysées-n juthatunk el. A ligetekkel, palotákkal övezett sugárút a luxus kereskedelem, a bankok központja, melyet úgy jellemezhetünk, hogy itt található Párizs múltja és jelene. Utunk a Concorde térre vezetett, melynek azon kívül, hogy a Tuileriák kertje és építészeti remekmű övezik, nevezetessége a 67 000 négyzetméter területének közepén álló obelisz. Az obeliszket 1836-ban állították fel, melyet Mohamed Ali egyiptomi khedive a Ramszeszek luxori templomából ajándékozott Lajos Fülöp királynak.

Városnézésünket követő napon a CS. PTT vezetőivel folytatott hivatalos tárgyalás utáni fogadás tovább erősítette a francia és magyar postás sportolók közötti barátságot. Barátaink beszámoltak elért eredményeikről, további terveikről. A kölcsönös eszmecsere után a szállásunk mellett levő stadionban a Basket-Volley csapatával mérkőztünk sportolók. A kosarasok 74:42, a röplabdásaink 3:2 arányban győztek.

A visszavágó csak félsikert hozott: a fiúk 60:43-ra győztek, röplabdacsapatunk 3:2 arányban kikapott a jobb erőben levő, de azonos színvonalon játszó ellenfelétől.

SPORT

Párizsi tartózkodásunk sok felejthetetlen élménye közül külön ki kell emelni a L'Humanité ünnepén való részvételünket. A Bois de Vincennes-ben rendezett ünnepen — a béke erőinek és a francia kommunista és nagy találkozóján — mintegy 2 millió ember vett részt. Az ünnepség területén örömmel üdvözöltük a Népszabadság pavilonjában tartózkodó és előadásokat tartó magyar újságírókat, de láttunk Angela Davist és Aragont is.

Vendéglátóink jóvoltából megtekinthettük az Orly repülőteret, ahol a gépek 30 másodpercenként szállnak le és fel, hajókirándulást tettünk a Szajnán, „megmásztuk” az Eiffel-tornyot. Eiffel-toronybeli látogatásunk emlékezetes marad, aznapra esett Allende elnök meggyilkolása miatti tiltakozó nagygyűlés, ahol

mintegy 250 ezer francia dolgozó — erős rendőri kísérettel — tett hitet a béke, a haladás eszméi mellett.

A diáknyeged, a Quartier Latin zegzugos utcáit elhagyva lenyűgözve álltunk a Notre-Dame előtt, mely egyszerűre műemlék, templom és eleven történelemkönyv. Párizs katedrálisa a középkor egyik legcsodálatosabb építészeti remeke. A kórust, az apszist és a templom hajóját 29 oldal-kápolna veszi körül. A katedrálisba 9000 ember fér be.

Oldalakat lehetne írni arról, hogy a francia királyok milyen fényűző életet éltek. Ennek legkézesebb bizonyítéka Versailles. A palota, az azt körülvevő park, a szobrok, a „Kis Trianon”, Marie-Antoinette tanyája mind-mind felejthetetlen élmény.

A kint töltött idő hamar elszállt, elérkezett a visszaindulás ideje. Sporttápasztalotokban, élményekben gazdagodtunk, megismerhettük francia postás barátaink ünnepnapjait, hétköznapjait. Láthattuk a fényeket és mőcsötte az árnyékokat.

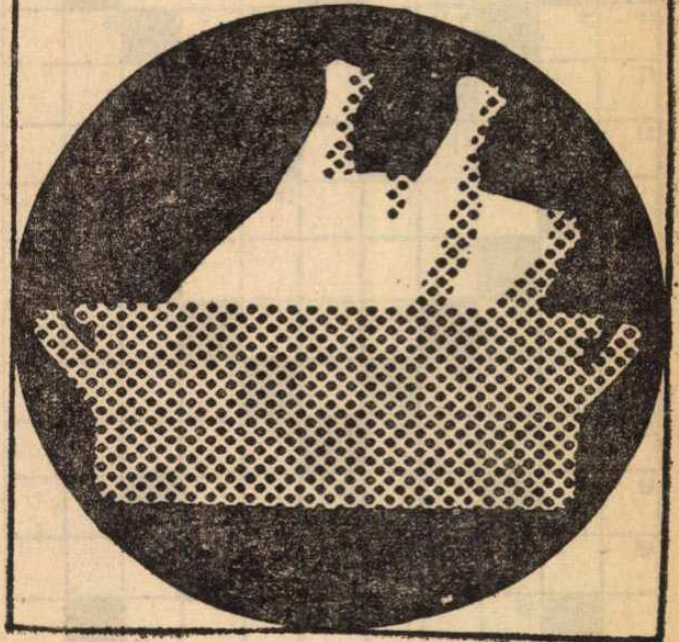
Major Béla

Megdermedt természet

(Haraszi Alfréd grafikája)

FEHÉRJEDŰS A BAROMFIHŰS!

Akik hűségesek

„MESSZE FÖLDÖN” HÍRES HANGJÁRÓL, állítólag nincs még egy ember a szakmában, aki túlharsonná. A Nyugati pályaudvar előcsarnokában, ahol árusítja az újságokat, még a falakat is megremegteti csengő szopránja. Nem hagy magának egy perc szünetet sem, amíg a standon áll, kiabál. Harminc éve gyűri az ipart, nemcsak a szakmabeliek tisztelik és szeretik, hanem a vissza-visszajáró vásárlók is. Az évek múlása csak külsőben hagyott nyomot, mert ma is olyan eleven, jókedvű, éppen olyan lelkesen végzi munkáját, mint pályájának kezdetén. Bár többszörös nagymama, legtöbbször csak úgy ismerik, hogy a szöke újságos Rózsika.

A féltékenységre vitte a pályára, Völgénye 1943-ban szinte minden nap magára hagyta egy-két órára. Rózsika nem tudta elképzelni, hová tűnt el szerelme, s amikor végképp elvesztette türelmét, a fiú töredelmesen bevallotta: A Sportot árusította. Rózsika még abban az évben Ráth Pálné s újságos lett. A Szent István körút és a mai Néphadsereg utca sarkán kapott standot. Férjét hamarosan elvitték katonának, és egyik napról a másikra egyedül kellett előteremtenie a megélhetéshez szükséges pénzt, egyedül nevelte két kisgyermekét. Nem esett kétségbe, lörcin lakását pestire cserélte, s egy idős aszszonyt fogadott a két kis csöpp mellett. O pedig dolgozott reggeltől késő estig. Nem volt állandó standja, járva-keelve árusította az újságokat az V. kerületben. Ahogy elfogyott az egyik lap, rohant a másikért. S közben szüntelenül kiabált, az úgynevezett „sláger” hírekkel kürtölte tele az utcákat.

Férje csak 1948-ban jött haza a fogsgárból. Rózsika azonban nem „lazított”, továbbra is járva-keelve árus maradt. Az ötvenes években különösen nehéz dolga volt, az újságok elszűrkültek, egyre nehezebb, valóságos dicsőség volt eladni a hatalmas kötegeket. Meséli: 1952-ben postai ellenőrt küldtek a nyakára: vajon betartja-e a munkaidőt. Az ellenőr stopperórával a kezében eredt a nyomába, hamarosan azonban feladta a „harcot”, nem bírta szusszal. 1953-ban ismét állandó helyet kapott, a Visegrádi és Kádár utca sarkán foglalta el standját. A környék lakói napok alatt megkedvelték, a gyerekek szájatva hallgatták, ahogy egyszerűsre felsorolja a megjelent újságokat, érdekes híreket. A nehéz munka sajnos megviselte egészségi állapotát (egyik veséjét kioperálták), s ezért fedett helyre kellett mennie. Így került a Nyugati pályaudvarra. Itt is gyorsan bedolgozta magát, bár kizárólag éjszakai volt, délután hatkor kezdett és éjjel kettőkor végzett. Öt évvel később brigádtag lett, ettől kezdve a kiinduló vonatokon is gyakran megfordult. Foglalkozásra, életkorra való tekintet nélkül mindenkiel megtalálja a kellő hangot. Ha „venni kell a lapot”, hát veszi: tréfálkozik. Az udvariatlan, nyers embereket azonban nem szíveli, s gyakran kioktatja őket. A múltkorában egy férfit megfenyegette, mert

nem volt hajlandó felváltani a pénzét. Közölte az illetővel, hogy egyezséget kötött a bankkal: „Ok nem árulnak újságot, ő pedig nem vált pénzt.” Persze, aki kedvesen megkéri, hogy váltsa fel pénzt, szó nélkül eleget tesz kérésének.

Eletének legnagyobb boldogsága a két gyermeke. Mindkettő boldog családi életet él, s már kéri édesanyjukat, menjen nyugdíjba, legyen velük is néha. De nem tud megenni munka nélkül, ha nyugdíjba is megy, nem hagyja abba az újságeladást, legfeljebb kevesebb időt tölt majd a standon.

DESICS JÁNOS AZZAL BÜSZKÉLKEDIK, hogy Rózsika tanítványának érzi magát, bár mesternőjét soha nem lesz képes utólnézni. Ő is a Nyugati pályaudvaron dolgozik, brigádfőnök. Esténként éppen Rózsikának adják át a standot.

1957-ben lett újságos, előtte fuvaros volt. Barátai azonban elcsalták, aztán felesége is hívta, ugyanis ő már régebben újság-árus volt. Az átváltás nem ment könnyen de viszonylag gyorsan megszerette ezt az életet. S hogy miért érzi Rózsika tanítványának magát? Azért, mert a Visegrádi utcai standon kezdett újságot árulni és itt leste el a „mesternő” titkát. Egy életre megtanulta tőle, hogy az újságot slágerozni kell, nem szabad nyugton hagyni az utca emberét, a sértegetéseket le kell nyelni és lehetőleg mindig viccesen kell válaszolni a durva embereknek.

A Visegrádi utcából a Déli pályaudvarra vezetett az útja, ahol nyolc évet húzott le. Itt érezte legjobban magát, mint meséli, ezen a pályaudvaron kedvesebbek az emberek és szinte imádnak újságot olvasni. A Nyugatihoz azért ment át, hogy segítsen feleségének, akit azóta már leszámoltak. Persze, a Nyugati is megkedvelte, itt aztán melózni kell a javából.

Általában az induló vonatokat járja, naponta 10 kilométert talpal, pénteki napokon azonban ennek a másfélszeresét mert akkor legnagyobb a forgalom. Az újságeladásnak — vallja — egy titka van: szeretni kell a szakmát. Rendszeresen olvasni kell minden cikket, egy pillanatra sem szakadhat meg a kapcsolat az újság és az árus között.

Erdekes, különös világban él. Egy pályaudvar, kiváltságos a Nyugati — semmilyen munkahelyhez sem hasonlítható. Ebben a lüktető, zajos, rohanó világban mindenre átragad az izgalom. Mondja is, hogy idegileg meglehetősen megviseli a munka. Ezért is nagyon boldog, hogy Béka-megyeren van az otthona. Kis családi házban él feleségével, szőlőt természet, átalokat tart. Minden nap éjjel kettőkor ébred, fél négykor már a standon áll. Megszokta ezt az életet, ha szabadságon van, akkor is felébred kettőkor.

Rózsikának nemcsak kollégája, hanem jó barátja. Sokszor összejárnak, jól ismerik egymás problémáit, gondjait. Búcsúzóul sajnálkozik, hogy nem tartozik a beszélgető emberek közé, azt mondja, ezt a szakmát csinálni kell, nem pedig beszélni róla.

Pethes Sándor

KERESZTREJTVE

VISSZINTES: 1. November közepén rendezték meg hazánkban a szovjet filmpopok. Ekkor került bemutatásra (azóta is játszó a mozik) ez a kitűnő film. Címe: 9. Kopasz, 10. Idegen egy, 12. Zokog, 14. Mezőgazdasági eszköz, 16. Távirati hang, 17. Mutatószó, 19. Zamata, 20. Idegen férfinév, 21. Testrés, 23. Se be..., 24. Ilyen kezelés is van, 27. Rosszemlékű két betű, 29. Sétány, 30. Kutya, 31. Mutató-

szó és névelő, 33... Ce Tung, 34. Becézett leány, 35. Úti, 37. Aki... nyér, életet nyér, 38. Idegen leánynev, 40. Iró (Sándor), 41. Tagadósó, 42. Hátizsak, 44. Tudományos rövidítés, 45. Ilyen rajz is van, 47. ...France, légítársaság, 48. „Elnyújtott” 16, 49. A filmpopokon mutatták be a Vörös tulipánok völgyét. Ez a játék Firdauszi híres eposzából készült. Az eposz címe.

FÜGGŐLEGES: 2. Keresz-

tűl, 3. Tetéz, 4. Színművész volt (I-Y), 5. Testrésze, 6. Gyermek, 7. Izomkörtész, 8. A filmpopokon került a közönség elé a Csenedesek a hajnalok. A filmdráma egyik női főszereplője, 11. A vízszintes 1. rendezője, 13. Nem úgy, 15. A vízszintes 49. ifjú és bátor hőse, 16. Régi megszólítás a levélben, 18. Egzotikus állat, 20. Európai pénz, többes, 22. Kainak rész, 23. Beszédrész, 25. Omladék, 26. ...fázó, 28. Csik, 30. Hivatali beosztás, 32. Kedves, 34. I. D. K., 36. Becézett leány, 37. Csacsi-hangok, 39. Keleti uralkodó (névelő), 40. Nem tegnapra, 43. Egy betű híján: fész, 46. Kötőszó, 48. Irány.

BEKÜLDENDŐ: vízszintes 1., 49., függőleges 11. és 15. BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 1973. december 1.

Az előző számban közölt keresztrejtve helyes megfejtése: vízszintes 1.: „Az álom az emlékek piaca”, függőleges 15.: „Az élet folytonos áruháza.”

KÖNYVJUTALMAT NYERTEK: Gáyer Irma (Pécs), Pelikán Mihály (Kiskunhalas), Pummer Győző (Balatonfüred), Tóth István (Budapest) és Újszászi Ilona (Bicske).

POSTÁS DOLGOZÓ

a Postások Szakszervezetének lapja Szerkesztő a szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: SZENTGYÖRGYVÖLGYI REZSŐ Szerkesztőség: 1146 Budapest XIV., Cházár András utca 13. Telefon: 428-777 Kladja a Népszava Lapkiadó Vállalat Felelős kiadó: Gábor Márton, a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója Terjesztő a Posta és Szakszervezet Készült: a Szikra Lapnyomdában Budapest

Tv-adó Debrecenben

A város területén és környékén elég rossz a tv-adások vételi lehetősége, a lakosság már régóta reklamálja egy adóerősítő torony megépítését. A Postavezérgazgatóság vállalta a rendelkezésre álló minimális kivitelező keretből egy átjátszó-erősítő adó építését, ha a városi tanács meghitelez. Az az 1976. évi visszafizetési alapról engedélyezte is, így hamarosan megkezdődhet az építkezés.

MADRID:

Antifasiszta postások börtönben

Madridban a rendőrség le-tartóztatta az egyik munkás-negyedben, a forradalmi antifasiszta hazafias front három fiatal aktivistáját, akik közül kettő postás dolgozó. Az a vád ellenük, hogy felforgató propagandatevékenységet folytattak a kormány ellen.

(Paese Sera)

Mátrai automatizálás

Csaknem egy évvel ezelőtt örültünk a várva várt gyöngösi 7 DU főközpont 1000-es bővítésének, valamint az IT-3-as távhívó központ üzembe helyezésének. Nagyon sok régi távbeszélő-állomás bekapcsolására váró előfizető vágyát teljesítettük. Akkor még mérész elképzelésnek tűnt a várostól távol eső mátrai terület, Mátrászentimre, Galyatető és Mátrafüred automatizálása, illetve az országos távhívó hálózatba való bekapcsolása. Az elképzeléseket kész tervek, majd tények követték.

A Miskolci Postaigazgatóság a központokhoz szükséges helyiség kialakítását és gyengeáramú csövezés postai művezetését és a helyi hálózatok korszerűsítését a Heves megyei Távközlési Üzem hatáskörébe utalta.

Az új, modern mátrászentimrei postahivatal, műszaki helyiségekben, Galyatető SZOT-üdülőben kialakított helyiségben a nyár közepén megkezdődött a BHG által leszállított ECR 43 típusú

Crossbar végközpontok szerelése.

Az üzem hálózatos osztálya sem télenkedett, a gépek szerelésével párhuzamosan megkezdődött a már elavult léghuzatvezeték helyi hálózat korszerűsítését, a bevezető kábelek befordítását, illetve párhuzamosítását. A munkát az üzem hálózatos osztályának irányításával a gyöngösi 3205 sz. körzetmesterség, a 3271. sz. és a 3232. sz. szocialista brigád végezte.

Az átkötés kijelölt időpontja előtt közel másfél hónappal, tehát jóval a határidőt megelőzően korszerűsített, minden tekintetben megfelelő hálózatot alakítottunk ki.

A munka kiemelkedő példája volt a szocialista brigádok összefogásának, közös, kollektív, egymást segítő tevékenységnek. A legjobbak: Karácsony István kábelvezető, Bodzasi István kábelvezető, Czinkóczi Miklós kábelvezető, Raffai Gyula brigádvezető, Hornyák József hálózatszerelő, Bocsi Béla brigádvezető, Morvai

Géza és Fekete Gyula hálózatszerelők.

A hálózaton történt pontos mérésekkel nagy segítséget nyújtott Lucskay Tamás mérőtechnikus.

1973. szeptember 20-án Mátrászentimrét és Galyatető helyi hálózatot átkötötték az automata központra és az előfizetőket bekapcsoltuk az országos távhívó hálózatba. Az átváltás minimális idő alatt, zökkenőmentesen, hiba nélkül történt.

A két üdülőközség automatizálása után rutinmunkának számított Mátrafüred időközben kialakított helyi hálózatra a CK 50-es központ felszerelése, illetve üzembe helyezése. Az átkötés előkészítése és lebonyolítása során kiemelkedő munkát végeztek Nagyvári Péter, a gyöngösi központos üzem vezetője, Hangosi György szocialista brigádvezető, Tunyogi Zsigmond és Vereb Imre műszerész dolgozók. A munka végzése során nagy segítséget jelentett a Miskolci Postaigazgatóság kiváló szakmai irányítása, a zökkenőmentes anyagellátás és a már korábban biztosított technikai felszerelés. Boda Sándor művezető

Postások a takarékoságért Veszprém megyében

A posta számos szolgáltatása és sokrétű feladata között jelentős az a közvetítő tevékenység, amelyet, mint az Országos Takarékpénztár betétgyűjtő és kifizető helye végez. E tevékenység nagyságát az jellemzi legjobban, hogy megyénkben a folyó évben több mint 1 milliárd forint takarékbetét-forgalmat intéztek el a lakosság részére a posták.

Napjainkban a családi gondalkodásban egyre meghatározóbb szerepet tölt be a különböző célokra történő tervszerű takarékoság. Ennek ellenére mégis szükséges van arra, hogy a postahivatalok dolgozói ne csak elfogadják a betéteket, hanem jótanáccsal segítsék a takarékoskodó falusi és városi lakosokat.

A postai dolgozók közül különösen érdemes az eredményes munkát végeznek és tényleg a kézbesítők, bár közismert az, hogy a kulturáltabb életmód javulásával egyre nagyobb és terheesebb a munkájuk. A kézbesítők a körzetük családjainak jó ismerősei, nem egy család egy-egy főjén eseten örömet, de sokszor bánatát is megosztja a hírt hozó kézbesítővel.

Ez a folyamatos, jó munkával kiterjedt bizalom az alapja annak, hogy a kézbesítők takarékbetétgyűjtést is végezzenek. Így sikerült — többek között — Szilvén Vincének Lesencetomajon 90. Kardos Józsefnek Zalalápban 35. Papp Ferencnek Dákán 20 ezer forint takarékbetétet gyűjtenie. A városokban is számos kézbesítő fázadozik eredményesen betétgyűjtéssel. Ezek közé tartozik Németh János, a Keszthelyi 1. postahivatal kézbesítője, aki 130. továbbá Várpalotán Bodó Zsigmond és Molnár Károly, aki 100 ezer forint betétet gyűjtöttek. Molnár Szilvia pedig ifjúsági takarékbetét megállapodás szerzése terén tevékenykedik.

Amikor a betétből megvalósul a korábbi célkitűzés, együtt örülnek a kézbesítők a betétesekkel. Ez manapság egyre többször fordul elő. A kézbesítők élvezik a lakosság bizalmát és ez alapot nyújt a betétgyűjtésre, továbbá arra, hogy egyre jobban növekedjen a postahivatalok által kezelt takarékbetét-állomány.

— g —

Postamúzeum

Postamúzeumot hoznak létre a Balatonfelvidék egyik turistaközpontjában, Nagyvásonban. Az új, több szobát megölt kiállítás a hírközlés történetét, fejlődését mutatja be a korabeli tárgyak és szemléltető eszközök segítségével.

HÁROMSZOR 2 FORINT

Távhívású nyilvános állomást szereltek fel Szolnokon az 1. számú postahivatalban és a Tisza Szállóban. Hívni lehet az ország távhívási forgalomba bekapcsolt városokat. Három kétförintos bedobása után kell tárcsázni, s a beszélgetést további kétförintos bedobásával meg lehet hosszabbítani.

ÚJ POSTAHIVATAL ÉPÜL HÉVÍZEN

A tervek már elkészültek a Soproni Postaigazgatóság megrendelésére, a kivitelezés a jövő év első felében kezdődik meg, és az elképzelések szerint 1975 végén fejeződik be. A beruházás teljes költsége meghaladja a 7 millió forintot.